

το ἀληθές, οὐδὲν ὑπολειπόμενος ἢ οὔτε τῶν πρὸς ἔρσην, οὔτε τῶν πρὸς κρίσιν, οὔτε μὴ τῶν πρὸς χρεῖαν. 19 πρὸς μὲν οὖν τὴν εὐρυσίαν, τὰ τε τοπικά καὶ 20 μεθοδικά, παρέδωκε προτάσεων πλήθος ἐξ ἧν πρὸς τὰ προβλήματα πιθανῶν ἐπιχειρημάτων ὧν τε εὐπορεῖν. πρὸς δὲ τὴν κρίσιν, τὰ ἀναλυτικά πρότερα καὶ ὑστερα. 20 διὰ μὲν οὖν τῶν προτέρων τὰ λήμματα κρίνεται. 21 διὰ δὲ τῶν ὑστερῶν ἡ συναγωγή ἐξετάζεται πρὸς δὲ τὴν 22 χρεῖαν, τὰ τε ἀγωνιστικά, καὶ τὰ περὶ ἐρωτήσεως, ἱριστικά τε, καὶ σοφιστικῶν ἐλέγχων τε καὶ 23 συλλογισμῶν, καὶ τῶν ὁμοίων τούτοις. 24 κριτήριον δὲ τῆς ἀληθείας, τῶν μὲν κατὰ φαντασιακῶν ἐνεργημάτων, τὴν αἰσθησίν αὐτεφινάτω. 25 τῶν δὲ ἠθικῶν, τῶν περὶ πόλιν καὶ περὶ οἶκον καὶ περὶ νόμους, τὸν νοῦν. 26 τέλος δὲ ἐν ἐξέθετο, 26 χρεῖαν ἀρετῆς ἐν βίῳ τελείῳ ἔφη δὲ καὶ τὴν εὐδαιμονίαν 27 συμπλήρωμα ἐκ τριῶν ἀγαθῶν εἶναι: τῶν περὶ ψυχρῶν, ἃ δὴ καὶ

hoc loco periphrasi usus essent, ineptum fore negotium putari. Idem.

77 Quod vel ad inventionem, vel ad iudicium, vel ad iudicium pertinet. Hanc divisionem, aperte positam ab Aristotele, Laërtius fortasse legerat in libris Aristotelis his, qui non extant. In his enim, quos habemus, non facile id manifeste dictum invenias. Sed tamen Aristotelea est divisio, quam Alexander Aphrodisiensis in initio commentarii, quem in priora Aristotelis Analytica scripsit, agnoscit, ita scribens. ταῦτα γὰρ, loquitur de Logice, ὅτι ὑποτίθεται καὶ ἡ εὐνοιαία, est autem εὐνοιαία idem quod iudicium, καὶ ἡ πρὸς τὰ κρινοτάτα χρεῖαν. Cicero duas fere semper differendi rationis nominat partes, inventionem, & iudicium. Idem.

78 Πρὸς μὲν οὖν τὴν εὐρυσίαν τὰ τε τοπικά καὶ μεθοδικά. Sic rectè legi nemo potest dubitare. In antiquis tamen libris scriptum fuisse ὁριστικά ex interpretis versione apparet. Estque is error adeo antiquus, ut extet etiam hodie apud Hefychium Milesium, quod demitur non observatè Hadrianum Junium. H. Celsus.

79 Εὐνοιαία, ἢ ἡ ψυχὴν ἀποδοῦναι, ἢ ἡ ψυχὴν ἀποδοῦναι, ἢ ἡ ψυχὴν ἀποδοῦναι. Quam Græci τὴν μέθοδον vocant, hanc Cicero solet viam, rationemque vocare. in libris de Oratore, in omnibus, inquit, quæ ratione docentur. ἢ via, & alius locis. Aldob.

80 In prioribus enim simpliciter iudicantur. Quod scilicet ad formam pertinet. Idem.

et philosophia usus est, nihil omnino omit- tens eorum quæ vel ad inventionem, vel ad iudicium, vel etiam ad usum pertine- rent. * Enimvero ad inventionis adminicu- la, Topica et Methodica, ac propositionum multitudinem tradidit, ex quibus quaestiones probabilium epicheirematum elicere affatim licet. Porro ad iudicandam Analytica priora et posteriora conscrip- sisse. Enimverò prioribus assumptionum iudicia permittens, posterioribus collectio- nis examen tradens. Caterum ad iudican- dum ea quæ sub certamen cadunt, quæ- que in interrogatione versantur, et con- tentione sophilicorum argumentorum, atque syllogismis atque his similibus. Veritatis verò iudicium earum quidem, quæ secundum imaginationem sunt, actionum, sensum definitivum. Moralium verò, ubi de republica, ac re domestica, atque de legi- bus agitur, mentem. * Finem autem unum exposuit, virtutis usum in vita perfecta. Felicitatem ait plenitudinem ex tribus maxi- mè bonis constantem. Ex primis quidem,

81 In posterioribus complexio exquiritur. Quoad materiam videlicet. Idem.

82 χρεῖαν. Scribe potius χρεῖαν. H. Steph.

83 Συλλογισμῶν. Συλλογισμῶν modo rationis conclusionem vertimus Ciceronem sequi, modo Græca ipsa voce uti sumus: hoc loco Græcum nomen libere usurpavimus, quia in enumeratione fere Aristotelis librorum versamur, quorum ambitio non fuerat usurpandum: quanquam Quintilianus lib. 11. & multis aliis locis hoc utitur nomine. Aldob.

84 Iudicium veritatis. Apud Aristotelem adeo manifestum, omnem cognitionem humanam à sensibus ortum habere, ut supervacanea futura sit omnis huius rei testificatio. Sed si quid incidat, quod sensus iudicari enoa possit, manifeste iudicium veritatis tribui meant, ut de rema inflexo, & multis aliis, quæ non est necesse commemorare. Idem.

85 Τῶν δὲ ἠθικῶν τῶν περὶ πόλιν καὶ περὶ οἶκον καὶ περὶ νόμους, τὸν νοῦν. Hæc paulo aliter apud Hefychium scribuntur. Apparet verò Laërtium nostrum in canonibus Epicuri magis quam in doctrina Aristotelica fuisse versatum. Næ ille prudentis fecisset & prudentius, si hanc partem quæ est de dogmate Aristotelico, omnino non attigisset. H. Celsus.

86 Virtutes enim in vita perfecta. Verba sunt Aristotelis I. Ethic. cap. 12. εἰ δ' οὖν, τὰ ἀδύνατα ἀγαθὰ ψυχῆς ἐνεργεῖν γίνεται ἀρετῆς, ἵνα εἴη ἐν βίῳ τελείῳ. Aldob.

87 Triplici honorum genere complexa. Verba sunt

his nimiam, quæ in animo sunt, quæ et priora viribus appellat: ex secundis, iis quæ ad corpus attinent, ut sunt bona valetudo, fortitudo, pulchritudo, cæteraque his similia; atque ex tertiis, iis quæ extrinsecus veniunt, divitiis, nobilitate, et claritudine, atque his similibus. Virtutum ad beatam vitam sibi minimè sufficere dixit, quippe corporis bonis exterioribusque indigere. Misæram atque infelicem fore sapientem, sive doloribus afficiatur, sive inopia, et cæteris huiusmodi incommodis prematur. Vitium autem ad miseriam atque infelicem vitam sufficere, quantumlibet externis bonis, iisque quæ ad corpus pertinent, affluat. * Virtutes aut non se invicem sequi: Fiori enim posse, ut prudentis quisquam ac iustus, idemque intemperans atque inconstitens sit. Sapientem quidem non omnino perturbacionibus vacare, ut verum perturbari modicè, dixit. Amicitiam equitatem esse definitivè reciproca benevolentia. Eius tres species esse tradidit. Esse quip-

Aristotelis I. Ethic. 11. περιεμῖνον δὲ τῶν ἀγαθῶν φροῦδ', καὶ τῶν μὲν ἐκτὸς λεγομένων, τῶν δὲ περὶ ψυχῆς καὶ σώματος τὰ περὶ ψυχῆς κρινοτάτα λέγομεν, καὶ μάλιστα ἀγαθὰ. & paulo post cap. 16. φρονεῖται δ' ἄριστος καὶ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν προσδοκίαν, καὶ ἄλλοις εἰσταν, & ea, quæ sequuntur. Idem.

88 Πραγματῶν. Post παρακλονίαν, legitur in quibusdam, καὶ τῶν ἐκτὸς τῶν ἐκτὸς, &c. H. Steph.

89 Sapientem esse in laboribus versatum, sive pauperem, sive beatam vitam agentem. Aristoteles I. Ethic. cap. 9. βίον δ', inquit, τῶν φρονεῖται τῶν κρινοτάτων, εἰς ἐπιτηδεύματα, καὶ ἄλλοις, εἰς πᾶν γὰρ ἐπιτηδεύματα, ἢ τῶν ἰδίων παρακλονίαν, ἢ τῶν ἄλλων, ἢ μόνον, καὶ ἄλλοις. & paulo post in fine capituli: ἀλλοις μὲν ἀπὸ τῶν γινώσκων τῶν ἐκτὸς, εἰ μὴ μακαρίη γι, ἢ πρῶτον καὶ τῶν παρακλονίαν. Aldob.

90 Malitiam tamen ad infelicitatem se ipsa convertentem esse. Hoc quidem consequenter jam dicitur, nisi si beatus est, si quæ prudens est his bonis quæ potissima sunt, & maxima, cuiusmodi sunt animi bonitas; sequitur ut qui eorum expert, vel potius qui contrarius prudens est, is & beatus esse non possit, & miser necessario sit. Idem.

91 Atque etiam virtutes a sebet nequam esse inter se connexas. Si naturales virtutes intellexit Laërtius, verum est: si vero morales, falsum. Quod tamen sic accipi volo, ut non ideo negem, potuisse Laërtium hanc Aristotelis sententiam ex aliis eius libris, qui non extant, elicere. Quod autem verum sit ex Aristotelis sententia; virtutes naturales non esse inter se connexas, morales esse connexas, loquum affertam ex vi. lib. Ethic. δὲ τῶν ἐν τῶν ἀρετῶν.

92 Ακαλοκλή. Legitur etiam ἀτακαλοκλή, quod malo. alibi enim de iisdem hoc verbum legitur memini. H. Steph.

93 Sapientem non illum quidem perturbacionibus expertem. Quemadmodum Stoici qui ἀπάθειαν ponebant. Aldob.

94 Sed ea moderatas habere. In hoc enim dissimilis à Stoicis Peripatetici, quod illi ἀπάθειαν, ut dixi, hi μετροπάθειαν statuant. In quo Peripatetici cum Christiana religione magis conveniant, ut enim ait S. Thomas in commentario in Job, cap. 11. lect. 1. optima Peripateticorum sententia consistens est, quia ratio, ut ipse dicit, contradiccionem naturæ asserere non potest. Est enim naturalis sensibilibus nature, ut de convenientibus delectatur, & gaudeat. ἢ de nocivis dolat. ἢ tristetur. Hac sententia ratio asserere non potest, sed sic moderatum per justitiam ratio, ut à sua virtutudine non disvertat. Idem.

95 Amicitiam mutuum benevolentia equalitatem definitur. Ita certe cum definitur in vi. Ethic. cap. 1. εὐνοιαία ἢ ἀνεπιτηδεύσις φίλων εἶναι, inquit, addidit autem μὴ λαθῆναι, quod Laërtius omisit. Idem.

96 Unam esse partem propriamque. De qua A-

πρῶτα τῆ δυνάμει καλεῖ ἐκ δευτέρου δὲ, τῶν περὶ σώμα, υγείας, καὶ ἰσχύος, καὶ κάλλους, καὶ τῶν 21 παραπλησιῶν τῶν δὲ ἐκτὸς, πλάντου, καὶ εὐγενείας καὶ δόξης, καὶ τῶν ὁμοίων, τὴν τε ἀρετὴν μὴ εἶναι αὐτάρχη πρὸς εὐδαιμονίαν, προσδέσθαι γὰρ τῶν τε περὶ σώμα καὶ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν 20 ὡς κακοδαιμονιστοῦ το σφοδρῶ, καὶ ἐν πέναις ἢ, καὶ ἐν πέναι καὶ τοῖς ὁμοίοις, 20 τὴν μὲν τοι κακίαν, αὐτάρχη πρὸς κακοδαιμονίαν, καὶ ἐπὶ μάλιστα παρὴ αὐτῆ τὰ ἐκτὸς ἀγαθὰ, καὶ τὰ περὶ σώμα. 21 τὰς τε ἀρετὰς ἔ- 11 Φη μὴ 22 ἀτακαλοκλήν, ἐνδέχουσαι γὰρ, φρονεῖται τινά, καὶ ὁμοίως δίκαιον ὄντα, ἀκόλαστον καὶ ἀκρατῆ εἶναι. 23 ἔφη δὲ τὸν σοφόν, μὴ εἶναι μὲν ἀπαθῆ, 24 μετροπάθει δὲ. 25 τὴν τε Φιλίαν ἀρίστη ἰσότηα εὐνοίας ἀντίστροφον. 26 ταύτης

6100, ὅτι οὐχ οἷον τὸ ἀγαθὸν εἶναι κυρίας αὐτοφρονεῖται, οὐδὲ φρονεῖται αὐτοφρονεῖται, ἀλλὰ καὶ λόγος ταῦτα λέγει ἂν, ὃ διαλλαχθῆναι τις ἂν, ἐπὶ χωρίζεται ἀλλήλων αἰ ἀρεταί. οὐ γὰρ αὐτὸς ἰσοδότητος πρὸς ἀπάθειαν, ὅτι τὸν μὲν ἂν, τὸν δ' οὖν ἰσοδότητος εἶναι. ταῦτα μὲν γὰρ κατὰ τὰς φρονεῖται ἀρετὰς ἰσότηται, καὶ ἂν δ' ἀπὸ τῶν λέγεται ἀγαθῶν, οὐκ ἰσότηται. ἀρετὰ γὰρ τῆ φρονεῖται μὴ οὖν, πᾶσι ἀπάθειται. Idem.

92 Ακαλοκλή. Legitur etiam ἀτακαλοκλή, quod malo. alibi enim de iisdem hoc verbum legitur memini. H. Steph.

93 Sapientem non illum quidem perturbacionibus expertem. Quemadmodum Stoici qui ἀπάθειαν ponebant. Aldob.

94 Sed ea moderatas habere. In hoc enim dissimilis à Stoicis Peripatetici, quod illi ἀπάθειαν, ut dixi, hi μετροπάθειαν statuant. In quo Peripatetici cum Christiana religione magis conveniant, ut enim ait S. Thomas in commentario in Job, cap. 11. lect. 1. optima Peripateticorum sententia consistens est, quia ratio, ut ipse dicit, contradiccionem naturæ asserere non potest. Est enim naturalis sensibilibus nature, ut de convenientibus delectatur, & gaudeat. ἢ de nocivis dolat. ἢ tristetur. Hac sententia ratio asserere non potest, sed sic moderatum per justitiam ratio, ut à sua virtutudine non disvertat. Idem.

95 Amicitiam mutuum benevolentia equalitatem definitur. Ita certe cum definitur in vi. Ethic. cap. 1. εὐνοιαία ἢ ἀνεπιτηδεύσις φίλων εἶναι, inquit, addidit autem μὴ λαθῆναι, quod Laërtius omisit. Idem.

96 Unam esse partem propriamque. De qua A-

96 Unam esse partem propriamque. De qua A-

96 Unam esse partem propriamque. De qua A-

96 Unam esse partem propriamque. De qua A-

96 Unam esse partem propriamque. De qua A-

96 Unam esse partem propriamque. De qua A-

96 Unam esse partem propriamque. De qua A-

96 Unam esse partem propriamque. De qua A-

96 Unam esse partem propriamque. De qua A-

96 Unam esse partem propriamque. De qua A-

96 Unam esse partem propriamque. De qua A-

δε τήν μὲν, εἶναι συγγενικήν. τήν δὲ, ἐρωτικήν. τήν δὲ, ζηνικήν. εἶναι δὲ καὶ τὸν ἔρωτα μὴ μόνον συνουσίας, ἀλλὰ καὶ φιλοσοφίας καὶ ἐρασθήσεσθαι δὲ τὸν σοφόν, καὶ πολιτεύεσθαι, γαμήσειν τε μὴ καὶ βασιλεῖ. συμβιώναι. βίωσι τῶν τρίων οὕτων. 100 θεωρητικῶν, πρακτικῶν, ἡθολογικῶν. 101 τὸν θεωρητικὸν προέκρινεν. εὐχρηστα δὲ καὶ τὰ ἐγκύκλια μαθήματα πρὸς ἀρετῆς ἀνάληψιν. 102 ἐν τε τοῖς φυσικοῖς αἰτιολογικαῖς πάντων ἐγένετο. ὥστε καὶ περὶ τῶν ἐλαχίστων τὰς αἰτίας ἀποδοῦναι. διόπερ καὶ οὐκ ὀλίγα βιβλία συνέγραψε φυσικῶν ἀπομνημονευμάτων. 103 τὸν δὲ ἐν ἀσώματων ἀπέφαινε, καθὰ καὶ ὁ Πλάτων. διατείνει δὲ αὐτοῦ τὴν πρόνοιαν μέχρι τῶν οὐρανίων, καὶ εἶναι ἀκίνητον αὐτόν. 104 τὰ δὲ ἐπίγεια, κατὰ τὴν πρὸς ταῦτα συμπάθειαν οἰκονομῆσθαι. 105 εἶναι δὲ παρὰ τὰ τέσσαρα στοιχεῖα καὶ ἄλλο πέμπτον, ἐξ οὗ τὰ αἰθέρια συνίστανται. 107 ἄλλοιαν δ' αὐτοῦ τὴν κίνησιν εἶναι.

quippe aliam, cognationis; aliam, amantiam; tertiam, hospitalem. Animum non modo congressionis, verum et philosophia esse. Amaturum quoque sapientem, neque accensurum ad Republicam, diuinitusque uocatum, et cum rege uel uisumum. Tribus autem generibus uitae constitutis, primum quod in speculatione, sequenti quod in actu, et tertio quod in voluptate consistit, Speculativum genus semper pratulit. Liberales disciplinas ad apprehensionem virtutis multum conferre sentit. * In descriptione rerum naturalium praeter ceteros causas earum maxime exquisiuit, aded ut minimarum quarumque rerum reddiderit causas. Unde et naturalium commentariorum complura scriptis volumina. Deum, sicut et Plato, incorporalem definiuit, eiusmodi providentiam ad caelestia usque pertingere, ipsum uero immobilem esse. Porro terrena omnia ad caelestium congruentiam ordinemque disponit. Praeter elementa ista quatuor esse et quintum aliud, ex quo caelestia consistant, eiusque mo-

aristoteles lib. viii. cap. 12. quam quidem συγγενικήν appellat, eamque ab alia distinguit, quam ἰταμίαν nominat. Idem. 97 *Alcium esse amatoriū.* Quam etiam alio nomine, τὸν ἴον φίλιον, uocauisse uidetur lib. viii. & hic cap. 3. Idem. 98 *Tertiam hospitalem.* Quam quidem Aristoteles eodem libro & cap. in his numerat amicitias, quae utilitatis gratia conciliantur. ἰσταντασ δὲ, inquit, καὶ τὴν ζηνικὴν τὴν αἰθερ. Idem. 99 *Socia.* Rectius scribitur συμβίωσι quam συμβίωσι, quod pro συμβίωσι habet vet. cod. Paulo post in isdem ἰσταντασ προπαρκεται. Et mox, αἰτιολογικαῖς αἰτίας παρὰ πάντας ἐγένετο, eodem sensu. H. Steph. 100 *Aut enim in contemplando, aut in agendo, aut in uoluptate.* Aristoteles I. Ethic. cap. 4. de uita generibus loquens, τρεῖς γὰρ, inquit, εἶσι μέγιστα καὶ ἡμετέρας, quod Laertius πρακτικῶν nominauit, καὶ τρεῖς δὲ θεωρητικῶν. Aldob. 101 *Contemplationem ceteris anteponebat.* Quod quidem agitur ex x. libro Ethicorum. Idem. 102 *Quod dicitur βιβλία συγγενικῶν φυσικῶν ἀπομνημονευμάτων.* An notius legendum ἀπομνημονεύματα, nam βιβλία αἰσθητῶν longius recedit. H. Casaub. 103 *Deum ab omni corpore separatum.* Talem enim eum ostendit in extremo viii. libro τῶν φυσικῶν, his uerbis: Φαίνεται τοῦτον οὐκ ἀκίνητον εἶναι καὶ ἀμείβη, καὶ οὐκ ἔχει μέγεθος. Aldob.

104 *Isotomus immobilis aut.* Sic enim in eodem libro paulo supra locum citatum loquitur. διορισμένον δὲ τούτων. Φαίνεται, ἐπὶ ἀκίνητον τὸ πρῶτον κίνητον, καὶ ἀκίνητον ἔχει τὸ μέγεθος. Idem. 105 *Tertiam uero ex quatuor cum his conuenientiam.* & conjunctione gubernari. Ita solum Cicero uertere συμπάθειαν, aliquando etiam consensum, ut in libro de nat. deorum 111. Illa uero, inquit, uoluntate permanet natura uirtutis. non alienum. ἔσσην ἢ καὶ ἴσθι quae consensus, quam συμπάθειαν Graeci uocant. Conuenientiam, & conjunctionem uertit lib. 11. de divin. Aut consensores, inquit, ex quales conuenientiam. & conjunctionem uocant, quam uocant συμπάθειαν. Hanc autem sententiam posuit Aristoteles in I. libro τῶν μετεωρολογικῶν his uerbis. ἰσταντασ δὲ, inquit, ἐξ ἀνάγκης συνήξει πᾶς οὗτος τὰς ἀνάγκης φασαί, ἀπὸ πᾶσιν αὐτῶν τὸν δυναμὸν κυβερνεῖσθαι οὐκ ἔστιν. Idem. 106 *Esse autem praeter quatuor elementa, aliam quoque naturam, e qua aethera consistunt.* Quae Aristotelis opinio ita nota est, ut eam confirmare uerbis eius in medium allatis, necesse non sit. Quam quidem agnovit Cicero, qui I. lib. quait. Acad. ita scribit. Quintum genus, e quo essent astra, mensurae, ἰσταντασ τῶν κινήτων, quae supra dixi, diffusio Aristoteles quodam esse uoluit. Idem. 107 *Cujus diuersum etiam esse motum, etenim in orbem moueri.* Cetera enim quatuor corpora rectis lineis a medio, uel ad medium feruntur. caelestia uero in orbem circumuoluntur. ut ipse cum multis aliis locis, tum in primo τῶν μετεωρολογικῶν indicauit his

tum diuersum esse, uidelicet orbicularem. Animum item incorpoream, primamque esse perfectionem, corporis nempe naturalis et organici potentia uitam habentis. * Est autem ea iuxta illum duplex. Entelechiam uero appellat, cuius sit species quaedam incorporea. Altera ex his quidem secundum potentiam, ut est Mercurius in cera, idoneus ad percipienda lineamenta, sicut item in aere flatuata. Secundum uero habitum Entelechia dicitur, ea, quae est consummata ac perfecta Mercurii flatuata. Naturalis autem corporis habitum dixit; quoniam sunt corpora alia quidem manu et arte elaborata, ut sunt quae ab artificibus sunt, puta turris atque navis. Alia uero sic à natura procedunt: ut arbores, et animalium corpora. Porro organici corporis dixit entelechiam, hoc est, ad aliud parati et conditi, ut est ad uidentium oculus, aurisque ad audiendum. Virtute autem uitam habentis, utputa in seipso. 34 * Virtute autem quod est duplex existit; aut secundum habitum, aut secundum efficaciam. Secundum efficaciam quidem, ut uigilans habere animam dicitur. Secundum habitum

108 κυκλοφορικήν γὰρ. 109 καὶ τὴν ψυχὴν δὲ ἀσώματων, 110 ἐντελέχειαν οὖσαν τὴν πρῶτην σώματος γὰρ φυσικοῦ καὶ ὀργανικοῦ, δυναμὴν ζῶν ἔχουτος. * 111 διττὴ δ' αὐτὴ ἐστὶ κατ' αὐτόν. 112 γὰρ δ' ἐντελέχειαν, ἧς ἐστὶν εἶδος τι ἀσώματων ἢ μὲν κατὰ δύναμιν, ὡς ἐν τῷ κηρῷ ὁ ἐρμῆς ἐπιθεωρήματα ἔχον ἐπιδέχασθαι τοὺς χαρακτήρας. καὶ ὁ ἐν τῷ χαλκῷ ἀνδριάς. καθ' ἑξῆς δὲ λέγεται ἐντελέχεια, ἡ τοῦ συντελεσμένου ἔρμου ἢ ἀνδριάτος. σώματος δὲ φυσικοῦ, ἐπεὶ τῶν σωμάτων τὰ μὲν ἐστὶ χειρόμητα, ὡς τὰ ὑπὸ τεχνιτῶν γινόμενα, οἷον πύργους, πλοῖον τὰ δὲ ὑπὸ φύσεως, ὡς φυτὰ, καὶ τὰ τῶν ζῶων. 112 ὀργανικοῦ δὲ εἶπε, τούτῳτι πρὸς τὴν κατασκευασμένην, ὡς ἡ ἔρασις πρὸς τὸ ἔρπον, καὶ ἡ ἀκὴ πρὸς τὸ ἀκούειν. δυναμὴ δὲ ζῶν ἔχουτος, οἷον ἐν αὐτῷ. * τὸ δυναμὴ δὲ διττῶν, ἢ καθ' ἑξῆς, 34 κατ' ἐνεργείαν. κατ' ἐνεργείαν μὲν, 113 ὡς ἐνεργηγορίας λέγεται ψυχὴν ἔχουσαν κατὰ ἑξῆς δ', ὡς ὁ καθευδων ἢ οὐκ ἔχοντες ὑπὸσπίτην, τὸ δα-

uerbis: ἐπεὶ γὰρ διῆσται πρότερον ἡμῶν, μία μὴ ἀρχὴ τῶν σωμάτων ἐξ ἧς συνίσταται ἡ τῶν ἐν κυκλω φερόμενων σωμάτων φύσις, ἀλλὰ δὲ τὴν τῶν σωμάτων οὐκ ἀπὸ τῆς τῆς αἰτίας ἀρχῆς, ἀπὸ διπλῆς εἶναι φασιν τὸν κίνησιν, τὴν μὴ ἀπὸ τοῦ κέντρου, τὴν δ' ἐπὶ τὸ μέσον. Idem. 108 *Cyklophorikē.* Γράφεται, κυκλοφορικήν. Henr. Steph. 109 *Animam corporis experientem.* Quod ipse manifeste admodum posuit lib. II. de anima in principio his uerbis; ἐπὶ δὲ ἐστὶ σῶμα τοῦ ὄντος. ζῶν γὰρ ἔχει, οὐκ ἂν εἴη σῶμα ψυχῆ. Aldob. 110 *Perfectionem primam esse posuit naturalis corporis.* Ego τὴν ἐντελέχειαν perfectionem uerti. Video enim Graecos omnes, qui in Aristotelis De anima libris commentaria scripserunt, huius uocis uin hoc uocabulo explicauisse. Nam Themistius quidem, qui τὴν ἐντελέχειαν tempore aut formam uocat, tam enim formā, quam naturā perfectio est. Philoponus autem causam affertens, quare Aristoteles usus sit hac uoce potius, quara forma, cum ἐντελέχεια omnino sit forma; εἶς τὴν ἐντελέχειαν, inquit, καὶ τελειότητα μετακλήσῃ τὸ ἴδιον. οὐκ ἴσθι γὰρ ἀλλοτρίον τὸ λέγειν τελειότητα τὸν μὴ πρῶτον, τὸ δὲ δεύτερον. Simplicius uero rationem reddens, cur Aristoteles duas perfectiones in definitione anime, primam scilicet, & secundam indicans, primam potissimum comprehende-

rit, ἴσθι δὲ, inquit, ἀμείνω ἰσταντασ φάσι διὰ τούτων ἰσταντασ τὸν τῶν θεῶν ζῶον ψυχῆς, μεμνημένους ἔχουσαν τὴν ἐνεργείαν τῆς οὐσίας, ἰσταντασ τὸν πρὸς θεοῦ τῆς ἐνεργείας οὐσίας τε καὶ δυναμὴν τὸ εἶναι ἔχουσαν, ἀλλὰ ἔχει τὴν τελειότητα, ὅταν καὶ ἰσταντασ. uides hoc loco τὰ ἐντελέχειαν, Simplicium τελειότητα, hoc est, perfectionem dixisse. Idem. 111 *Ea uero ex illius sententia duplex est.* Quod ipse in initio lib. II. De anima manifeste posuit his uerbis: ἢ ὁ ὄντος ἐντελέχεια. τούτων ἀπὸ σώματος ἐντελέχεια. αὐτὴ δὲ λέγεται διττῶς, ἢ μὴ οὐκ ἴσταντασ, ἢ δὲ ὡς τὸ ἔρπον. Idem. 112 *Virtutes.* Graece, ἀρμονικῶν, quam ego quidem uocem (uidebatur enim durum organica dicere, periphraisi autem in definitione un pgebatur) ita expressi, ut uirtutes uerteterem. in quo Graecos omnes cito, quos superius nominavi, secutus sum auctores, qui τὰ ὀργανικῶν exponunt τὸ ἔρπον ζῶον. Quoniam ipsemet Aristoteles declarans, quoniam sit τὸ ἔρπον ζῶον, ita inquit, τούτῳ δ' ἂν ἔρπον ἀρκῶν εἶναι ut quemadmodum quod uitam habereit expouit ὀργανικῶν, ita nos τὸ ὀργανικῶν illud ipsum exponere potuimus quod uitam habereit, accedente praesertim interpretum omnium consensu. Idem. 113 *Quemadmodum uigilans anima praeditus esse dicitur habitu quatuor elementis.* Quod eodem usus est Aristoteles exemplo in secundo libro De anima in principio. ἢ γὰρ, inquit, τὰ ὑπὸσπίτην τῶν ψυ-

νάμει προσέθηκε. πολλά δὲ καὶ ἄλλα περὶ πολλῶν ἀπεφώνητο, ἅπερ μακρὸν ἂν εἴη καταριθμῆσθαι. τοῖς γὰρ ὄλοις φιλοπονώτατος ἐγένετο καὶ εὐρετικώτατος, ὡς δῆλον ἐκ τῶν προγεγραμμένων συγγραμμάτων, ἃ τὸν ἀριθμὸν ἑγγυὺς ἦκει τετρακοσίων, τὰ ἴσα γὰρ ἀναμφίλεκτα. πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα εἰς αὐτὸν ἀναφέρεται συγγράμματα αὐτοῦ, καὶ ἀποφθέγματα ἀγράφου Φωνῆς εὐστοχήματα. γεγόνασι δὲ Ἀριστο-
 35 τέλεις ἐκτὸν ἄρῳτες, αὐτὸς οὗτος δὲ δεύτερος, ὁ πολιτευσάμενος Ἀθηναίων, οὗ καὶ δικανικοὶ φέρονται λόγῳ χαριέντες· τρίτες, περὶ Ἰλιάδος πραγματευμένος· τέταρτος, Σικελιώτης ῥήτωρ, πρὸς τὸν Ἰσοκράτους Πανηγυρικὸν ἀντιγεγραμμένος· πέμπτος, ὁ ἐπικληθεὶς Μῦθος, Διοσχίνου τοῦ Σωκρατικοῦ γνώριμος· ἕκτος, Κυρναίος, γεγραμμένος περὶ ποιητικῆς· ἕβδομος, ¹¹⁴ παιδοτρίβης, οὗ μνησθῆναι Ἀριστοτέλους ἐν τῷ Πλάτωνος βίῳ ὀγδοῦς, γραμματικῆς ἀσημῆς, οὗ φέρεται τέχνη ¹¹⁵ περὶ πλεονασμοῦ. τοῦ δὲ Σταγειρίτου γεγόνασι μὲν πολλοὶ γνώριμοι. διαφέρων δὲ μάλιστα Θέοφραστος, περὶ οὗ λεκτίων.

namso ars legitur. Hujus autem Stagiritæ philosophi complures quidem fuerunt discipuli, sed omnibus maximè præcelluit Theophrastus, de quo modò dicendum est.

36 ἔτι καὶ ἐγγύροισι ἔστιν. ἀνάλογον δὲ ὁ μὲν ἐγγύροισι τῷ θεῷ, ἔδ' ὅπως τῷ ἔχῳ καὶ μὴ ἐπι-
 γῆ. Idem.

114 Pædotribia.] Ut enim pædagogum, sic etiam pædotribum dicere possumus eum, qui exercendorum puerorum negotium suscipit. Potui etiam aliterm vertere, quo vocabulo usus est Cicero in epist. fam. quod eandem habet quam pædotribia significationem. sed

Θ Ε Ο Φ Ρ Α Σ Τ Ο Σ

THEOPHRASTUS.

36 * (Θ) Εἰφραστος Ἐρέσιος, ἡ Μελάντα κναφείως υἱός, ὡς ἢ Φησὶν Ἀθηνοδωρὸς ἐν ὀγδοῇ πε-

1 Θεόφραστος Ἐρέσιος Μελάντα κναφείως υἱός.] Vel ut alius placet, inquit Suidas, Leonis. If. Casanò.
 2 Θεόφραστος Ἐρέσιος.] Ab Erethio, ut opinor, Eretie urbe: non enim ab Eretria Erethius, sed Eretrias. Plinius Erethion appellat. Phavorinus, & Suidas, Ἐρέσιος. Aldoeb.
 3 Διέλασις filius fullonis.] Vel, ut Suidas tradit,

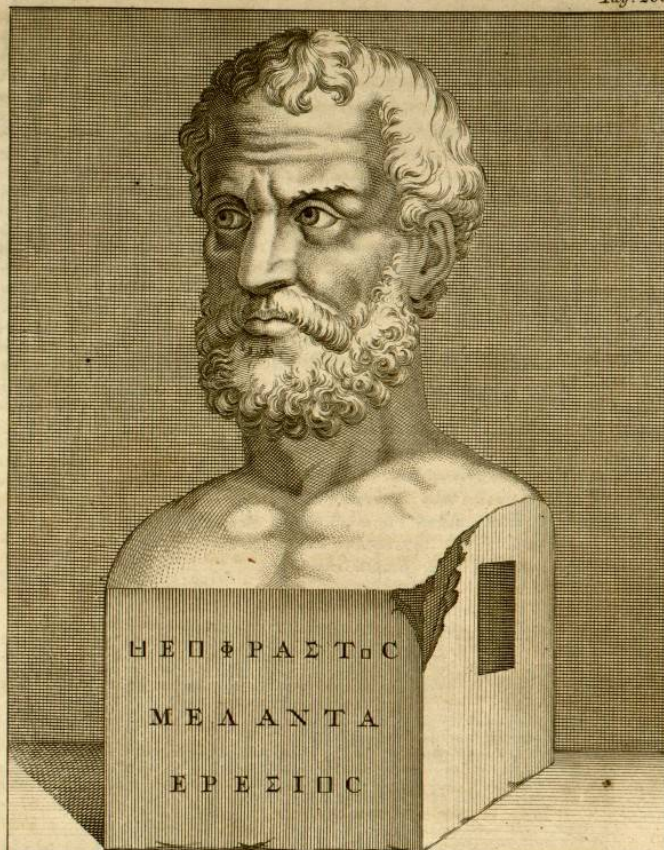
Græcam vocem satis ipsam per se notam retinere placuit. Idem.

114 Pædotribia.] Hac eadem perspirat τὸ πλεονασμὸν expressit Quintilianus lib. viii, cap. 3. Ἐπὶ πλεονασμῷ, inquit, visum, cum superlativum verbis suavitatis oratio, nisi quod orationem parum Latine dictam arbitratus, ejus loco dilatai orationem posui. Idem.

* T Theophrastus Erethius, Melantæ, ut Athenodorus in octavo Deambulationum libro ait, fullonis filius.

Leontis. sic enim ait, Θεόφραστον Μελάντου κναφείως υἱὸν Ἰωνῆς, ἀπὸ Ἐρεθῶν. Idem.
 3 Apud Athenodorum in octavo Deambulationum.] Eum opinor, qui Dionysii Arcopagiti discipulus fuit, quem multa & varia scripsisse tradit Suidas. Atque hic ut mea fert opinio, idem est, cujus Athenæus librum citat περὶ κροῦθῶν καὶ παιδιῶν. Idem.

Pri-

THEOPHRASTUS.

In ædibus Marchionis F. de Maximis in marmore.

Primò quidem in patria Leucippi civis sui auditor fuit, inde cum Platonem audivisset, se ad Aristotelem contulit. Eo item in Chalcidem profecto, illi in scholæ regimine successit. Olympiade centesima quartadecima. Fertur ipsius quoque servus Pompylus nomine philosophus fuisse, ut refert Myronianus Amaltrianus In primo similibus historicorum capitum. Fuit autem Theophrastus vir summæ prudentiæ, studiiq; singularis, atque ut scribit Pamphila trigesimo secundo Commentariorum libro, Menandrum ipsam comicum instruit. *Erat item beneficus in primis, et variarum rerum maxime studiosus. Eum Cassander suscepit, Ptolemæusque ad illum accersendum milit. Adeo autem Atheniensibus acceptus fuit, ut cum illum Agnonides impietatis accusare ausus esset, parum abfuerit, quin ipse ob eam rem crimen ipsum in se retorqueret. Accurrebant ad illum audiendum discipuli ad duo milia. Hic in epistola ad Phaniam Peripateticum inter cætera, de judicio quoque ita locutus est: Tantum abest, inquit, ut universæ Græciæ conventum, ut ne confessam quidem ejusmodi, qualem quis desideret, accipiat. Porro recitationes emendationis auctores sunt. Protelare autem omnia, atque negligere non jam fe-

ριπτάων. οὗτος πρότερον μὲν ἤκουσε ἄ Λευκίππου τοῦ πολίτου ἐν τῇ πατρίδι, εἰτ' ἀκούσας Πλάτωνος, ἔμετση πρὸς Ἀριστοτέλη. κἀκείνου εἰς Χαλκίδα ὑποχωρήσας, αὐτὸς διεδέξατο τὴν σχολὴν Ὀλυμπιάδι τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ καὶ ἑκατοστῇ. Φέρεται δ' αὐτοῦ καὶ δούλος Φιλοσόφος ὄνομα Περμπύλος, καθὰ Φησι Μυρονιανὸς Ἀμαστριανὸς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ὁμοίων ἱστορικῶν κεφαλαιῶν. ἰδε θεὸν Φραστος ἧ γέγονεν ἀνὴρ συνετάτος καὶ φιλοπονάτος, καὶ καθὰ Φησι Πάμφιλῳ ἐν τῷ τριακοστῷ δευτέρῳ τῶν ὑπομνημάτων, διδάσκαλος Ὁ Μενάνδρου τοῦ κωμικοῦ ἄλλως τε καὶ εὐεργετικὸς καὶ φιλολόγος. 37 10 Κασάνδρος γὰρ αὐτὸν ἀπέδεχτο, καὶ Πτολεμαῖος ἐπέμψεν ἐπ' αὐτόν. τοσοῦτον δ' ἀποδοχῆς ἤξουτο παρὰ Ἀθηναίους, ὥστε Ἀγνωνίδης τολμήσας ἀσεβείας αὐτὸν γράψασθαι, μικροῦ καὶ προσώφλου. ἀπήντων τε εἰς τὴν διατριβὴν αὐτοῦ μαθηταὶ πρὸς δισχιλίους. οὗτος τὰ τε ἄλλα, καὶ περὶ 12 δικαστηρίου τοιαῦτα διελέκται 11 ἐν τῇ πρὸς Φανίαν τὸν Περιαπαιτητικῶν ἐπιστολῇ. Οὐ γάρ ἐστι πανήγυριν, ἀλλ' οὐδὲ συνέδριον βεδιον, οἷόν τις βούλεται, λαβεῖν. αἱ δὲ ἀναγνώσεις πειροῦν ἐπαγορθώσους. τὸ δὲ ἀναβαλλέσθαι πάντα καὶ ἀμελεῖν, οὐκέτι φέρεται αἰήλικαι.

4 Λευκίππου Γρ. Λευκίππου. H. Steph.

Leucippum civem [suum.] Atqui Leucippus, quem admodum Laërtius ipse in libro 1x. ait in Leucippo, non Erebus fuit, sed vel Eleares, vel Abderites, vel Melius: nisi si alium significat Leucippum, quod ego non puto. Video enim hunc ipsum Leucippum, cum Zenonem audiverit, Theophrasti magistrum esse potuisse. Aldob.

5 Contulit se ad Aristotelem, eoque Chalcidem procedente, [scholam] successerit [sibi]. Sic etiam scribit Suidas: ἀκούσας, inquit, Ἀριστοτέλους, καὶ διδάξας τῆς σχολῆς τῆς ἐν τῇ τριτῇ καὶ ἑκατοστῇ καταστάσει ἐν Χαλκιδῇ ἐδιδάκτετο. Idem.

6 Olympiade centesima decima quarta. Anno secundo Cephifodoro Archonte, oligarchia Athenis ab Antipatro, post Alexandri mortem, constituta Idem.

7 Vir fuit eruditissimus, & maxime studiosus. Eruditissimum quoque appellavit M. Cicero libro v. Tusc. quærit. his verbis, Hic autem elegantissimus omnium philosophorum, & eruditissimus. Idem.

8 Πάμφιλῳ] Hic quoque exemplaria quædam habent Πάμφιλος pro Περμφίλο, ut & supra. Sed in plerisque locis hujus libri Περμφίλο cum illorum omnium assensu legitur. H. Steph.

9 Menandri comici magister. Cui quidem rei temporum ratio non repugnat. Quo enim tempore, concedente Chalcidem Aristotele, Theophrastus scholæ præfesse coepit, eodem fere Menander primam fabulam Organ dedit. Eusebius in Chronicis. Aldob.

10 Πτολεμῶ & Κασάνδρῳ δυνάμει. Antipatri filio, quod & Suidas tradit, ita scribens: ἐν αὐτῷ δὲ καὶ Κασάνδρῳ τῷ ἑταίρῳ. Ille quartam oligarchiam Athenis instituit, cujus curatoz impositus est ab eo Demetrius Phalæreus. Idem.

11 Et Ptolemæus ad eum literas misit. Egypti videlicet rex, qui mortuo Alexandro primus regnavit, & Lagi filius fuit. Idem.

12 Δικαστῶν.] Pro δικαστηρίου legitur etiam δικαστηρίων. Henr. Steph.

13 In epistola ad Phaniam peripateticum.] Cujus multi citantur ab Athenæo libri, is quoque, ut Theophrastus, Erebus fuit. Aldob.

14 εν ταυτη τη επιστολη σχολαστικον ανωμακε-
 38 * τοιους δε αν, ομοις απεδημιση προς ολιγον
 και ουτος, και παντες ει λοιποι Φιλοσοφου-
 39 Σοφοκλους του Αμφικλειδου νομον εισενεγκ-
 αντος, μηδενα των Φιλοσοφων σχολης αφη-
 γεισθαι, αν μη τη βουλη και τη δημη δοξη ει
 δε μη, θανατον ειναι την ζημιαν. αλλα αυτις ε-
 πανηλθον εις νεατα, 16 Φιλλωνος τον Σεφοκλεια
 γραφμενου παρανομιον. οτε και τον νομον μιν
 ειπουν επιεισαν Αθηναίαι, τον δε Σεφοκλεια πεν-
 τε ταλαντων εζημιωσαν καθοδον τε τuis Φιλο-
 σοφοις εψηφισαντα, ινα και Θεοφραστος κα-
 τέλθη, και εν τοις ομοις η. 17 Τυτον, Τυρτα-
 μων λεγόμενον, Θεοφραστον δια το της Φρασεως
 39 θισπειον Αριστοτελης μετανομασεν. * 18 ου και
 του υιου Νικομαχου Φυσιν ερωτικως διατεθηναι,
 και περ οντα διδασκαλον, Αριστιππος εν τεταρ-
 τω περι παλαιας τρυφης, λεγεται δ' επ' αυτου
 τε και Καλλισθενους το ομοιον ειπειν Αριστοτέ-
 λην, οπερ Πλατωνα, καθα προεβηται, Φασιν
 ειπειν επι τε Ξενοκρατους και αυτου τουτου. Φα-
 ναι γαρ, του μεν Θεοφραστου καθ υπερβολην
 εξυττης παν το νοσην εξεμνηνυοντος, του δε
 καθου την Φυσιν υπαρχοντος, ως τα μεν χαλι-
 νου δει, τα δε κεντρον. λεγεται δ' αυτον και ΐ-
 διον κηπον σχειν μετα την Αριστοτελους τελευ-

14 εν ταυτη] Interpres habet, In ta epistola schola-
 sticum nominat. Et margini expostum verbum κατα-
 ληψιματος, perinde ac si ille pro καταλαζονισμει veris-
 simè Notat. Qua in re magna illi sit iniuria.
 Neque enim hic legitur alter in omnibus codici-
 bus nostris, & in superioribus etiam editione, quam
 αινικαι. At vero καταλαζονισμει circa medium pag.
 sequens habetur, ut docceo mox. H. Steph.
 15 Σοφοκλους του Αμφικλειδου νομον εισενηκτος]
 Huius rei sic meminit Athenæus in xiii. Και Σεφο-
 κλει, οστις εψηφισαται ελθαισεν παντος Φιλοσοφου της
 Αττικου. καθ' ου λεγον τρυφη Φιλον Αριστοτελους
 τρυφισμει, απολαγαν υπη του Σεφοκλειου Αμφικλει-
 δου πεπαικτος του Δαρεινου ανηκου. H. Calaub.
 Cum Sophocles Amphicliæ filius,] Quod factum est
 anno quarto centulimæ decimæ octavæ Olympiadis.
 Sigonius in libro de Athenienium temporibus. De
 hoc Sophocle est apud Athenæum: και Σεφοκλει, δε
 τος. inquit, εψηφισαται ελθαισεν παντας τους Φιλοσο-
 φους της Αττικου. Aldob.
 16 Φιλλ.] Γρ. Φαλλωνος. H. Steph.

Cum Phillon Sophoclem.] Quod idem Athenæus tradit
 loco supra citato libro videlicet xiv, quamvis apud
 Athenæum non Phillon, sed Philon legatur. Sic
 enim post verba proxime supra citata scribit, καθ' ου
 λεγον τρυφη Φιλον Αριστοτελους τρυφισμει. Aldob.
 17 Τυτον τυρταμων λεγόμενον, Θεοφραστον] Ταυτην
 τω Suidas, οστις εκαλειτο Τυρταμος. δια δε το ομοιον
 Φραζου, υπο Αριστοτελους εκληθη εκδραματος, ινα Θεο-
 φραστος. H. Calaub.
 Hanc Tyrtamum appellatum.] Idem totidem fere
 verbus Suidas, eodem, inquit, κρητισ εκαλειτο Τυρτα-
 μος. δια δε το ομοιον Φραζου, υπη Αριστοτελου εκληθη
 εκδραματος, ινα Θεοφραστος. M. Cicero quoque in
 Oratore, si quidem, ait, & Theophrastu denique
 tunc loquens nomen invenit; & Aristoteleli hoc nomen
 ipsum inaccessit. Aldob.
 18 Cujus quoque filium Nicomachum ab eo φασιν
 υπο τρυφης αναμηναι,] Suidas de Theophrasto scri-
 bens, μακρας δε, inquit, εως κλησιν εδω, ηδ-
 ιμωσεν δε τον Αριστοτελους οια του Φιλοσοφου Νικομα-
 χου. Idem.

trio Phalereo, familiari suo in hoc fibi coo-
 perante. Utiles sunt et hujus illæ senten-
 tiæ. Citius credendum dicebat infanti e-
 40 quo, quam verbo incomposito. * Ad illum
 qui in convivio penitus tacebat, Si qui-
 dem, ait, imperitus es, prudenter facis:
 sin vero peritus, imprudenter. Habebat et
 illud semper in ore, Sumptus pretiosissimus
 tempus est. Obiit senex ætatis anno octo-
 gesimo quinto, cum modicè à laboribus
 quiescisset. In quem etiam est nostrum e-
 pigramma:
 Haud vane quidam, studii, si forte to-
 laxer,
 Kumpi arcum dixit, quisquis homo illo
 fuit.
 Nam voxetus Theophrastus erat, firmus-
 que, laboris.
 Laxavit postquam membra labore, obiit.
 Ajunt illum, cum rogaretur à discipulis,
 Num quippiam mandare vellet, dixisse,
 nihil quidem quod mandaret se habere,
 nisi quod multa dulcia, gloria obteuta,
 41 vitæ arroganter abjicit. * Nos verò cum
 vivere incipimus, tunc morimur. Nihil
 enim est inanis amore gloriae. Sed estote
 felices, et vel sapientiæ studium omittite;
 grandis enim labor est; aut illi magnopere
 intendite, magna enim illinc gloria provē-
 nit. Porro vitæ vanitas amplior quàm uti-
 litas est. Verùm mihi quidem non jam
 quid agendum sit consilere sappetit, vos
 autem quid faciendum erit, deliberabitis.

την Δημητρίου του θαληρεως, δε ην και γνορι-
 μος αυτω, τουτο συμπραζαντος. Φερεται δ' αυ-
 του αποφθιγματα ταυτην χριαιωδη. βαττον εφη
 πιστευειν δειν ιπαω αχαλινα, η λογω ασου-
 τακτω. προς δε τον εντω συμποσιον σιαπαντα 40
 το ελον, εφη. Ει μιν αμαθης ει, Φρονιμους ποι-
 εσαι. ει δε πεπαιδευται, αφρονους. συνεχεις τε ε-
 λεγε, πολυτελης αναλωμα ειναι τον χρονον. 19 ε-
 τελευτα δη γηραιος, βιους ετη πεντε και ογδοη-
 κοντα, 20 επειδη περ ολιγον ανηκε των πονων.
 και εστιν ημων εις αυτον,
 Ουκ αρα τουτο ματαιον επος μαριπον την
 λειχην,
 ηγγυσθαι σοφίης τζον ανιμενον.
 Δη γαρ και Θεοφραστος εως ιπτοιει μιν, α-
 πηρος
 Ην δεμας, ειτ' ανεβεις κατθανε προμαελης.
 Φασι δ' αυτον ερωτηθεντα υπο των μαθητων ειτι
 επισκηπτες, ειπειν, επισκηπτες μιν εχεν ουδεν,
 πλην οτι πολλα των ηδων ο βιος δια την δεξαν
 21 καταλαζονευσται. * 22 ημεις γαρ οπιτ' αρχο-
 41 μεθα ζην, τωτ' αποθηνησκωμεν. ουδεν ουν αλυσι-
 τελεστερον εστι Φιλοδοξιας. αλλ' ευτυχειτε,
 και ητα τον λογον αφετε (πολυς γαρ ο πονος)
 η καλωσ αυτω προστητε (μεγαλη γαρ η δεξα)
 το δε κενον του βιου, πλειον του συμφεροντος.
 αλλ' εμα μιν ουκατ' εκποιει βουλευσθαι τι
 πρακτικον, ημεις δ' επισκηπασθε τι ποιητικον.

19 Ετελευτα δε γηραιος, βιους ετη πεντε και ογδοη-
 κοντα.] Traclavinus nuper hunc locum pluribus in
 Commentariis ad Theophrasti Characteres. If. Cal.
 20 Επισκηπτες ολιγος ανους των πονων.] Causam hujus
 cessationis ait fuisse Suidas, ταυ μαθητου ημωσος,
 quod ego miror cur nos calaverit Laertius. Idem.
 Postquam de laboribus nonnihil venisisset.] Idem
 quoque scribit Suidas de Theophrasto. και τιλαντω,
 inquit, καταπονος υπο του αει ηραθιου ημωσος, ει-
 τα ηδωσ' επι βραχυμωσ ημωσος δια μακρωτω γαρμου.
 Aldob.
 21 Κατω.] Hic demum habetur verbum illud
 καταλαζονευσται, de quo modo dixi. Sic autem reddit
 hunc locum interpres, Nisi quod multa dulcia gloriae
 obteuta vita monitur. Sed cum legis quidem iti-
 dem καταλαζονευσται, verum nequaquam intellexisse
 arbitror. Nam καταλαζονευσται redditur quidem in-
 terdum mentis (ut videlicet solent ελαζονευσ) sed hanc
 significationem habet potius cum alia constructione:

at καταλαζονευσται ταυτο est Arroganter commotus,
 vel satis, seu pratico. H. Steph.
 22 Ημεις γαρ οπιτ' αρχομεθα ζην, τωτ' αποθηνησκω-
 μεν.] Ad haec verba respicit Cicero, quum scripsit
 Tulf. lib. iiii. Theophrastus autem moriens, accusasse
 naturam dicitur, quod cervis & cornicibus vitam au-
 guriam, quorum id nihil interesset; hominibus, quo-
 rum maxime interesset, tam exiguam vitam dedisset,
 quorum si alia esse potuisset longinquior, suorum fuisse
 ut omnibus perfectis artibus, omni doctrina hominum
 vitam erudiretur. H. Calaub.
 Nos enim cum vivere incipimus, tunc morimur.]
 Sententiam horum Theophrasti verborum, quae hoc
 loco à Laertio posita sunt, eandem fere posuit Cicero
 lib. xv. Tulf. quæst. ita scribens. Theophrastus au-
 tem moriens, accusasse naturam dicitur, quod cervis
 & cornicibus vitam duntaxat, quorum id nihil in-
 teresset; hominibus, quorum maxime interesset, tam
 exiguam vitam dedisset, quorum si alia potuisset esse

ταυτα, φασιν, ειπων απεινυσε, και αυτον (εις ο λογος) Αθηναίω πανδημει παρεπεμφαν ποσι, τον ανδρα τιμησαντες. φαβαριος δε Φησι γρηραυτα αυτον εν Φορειω περιφερεσθαι. και τουτο λεγειν Εριμππον, παρτιθεμενον ιστορειν Αρκεσίλοω τον Πιθαγαϊον, εν οίς εΦασκε 42 προς Δακιδην τον Κυρηαιον. * καταλελοιπε δε βιβλία και αυτος οτι μαλιστα παμπλειστα, α και αυτος αξιον ηγησάμην υπογραψαι δια το πάσης αρετης πεπληρωσθαι. εστι δε ταδε. Α-ναλυτικων προτερον, α, β, γ. Αναλυτικων υστερον, α, β, γ, δ, ε, ζ. Περι αναλύσεως συλλογισμων, α. Αναλυτικων επιτομη, α. Ανηγμενων τόπων, α, β. Αγωνιστικων της περι τους εριστικους λογους θεωρίας. Περι αισθησεων, α. Προς Αναξαγόρου, α. Περι των Αναξαγόρου, α. Περι των Αναξμενους, α. Περι των Αρχελάου, α. Περι αλων, νιτρον, στυπτηρίας, α. Περι των λθουμένων, α, β. Περι των ατόμων γραμμων, α. Αεροσείσεως, α, β. Περι ανέμων, α. Αρετων διαφοραι, α. Περι βασιλείας, α. Περι παιδείας βασιλείας, α. Περι βίον, α, β, γ. Περι γήρας, α. * Περι της Δημοκρίτου αστρολογίας, α. Της μεταρσιολογίας, α. Περι των ειδωλων, α. Περι χυμων, χροων, σαρκων, α. Περι του δικαίσμου, α. Περι των ανθρώπων, α. Των Διγίνους συναγωγη, α. Διορισμων, α, β, γ. Ερωτικος, α. 23 Άλλο περι έρωτος, α. 24 Περι ευδαιμονίας, α. Περι ειδων, α, β. 25 Περι επιλήψιως, α. Περι ενθουσιασμου, α. Περι Εμπειδοκλέους, α. Επικυρηματων, α, β, γ, δ, ε, ζ, η, θ, ι, ια, ιβ, ιγ, ιδ, ιε, ις, ιζ, ιη. Ενστασεων, α, β, γ. Περι ευνοσιου, α. Επι-

longinquior futurum fuisse, ut omnibus perfecit ar- tibus, quos videntia hominum vita exultaret. Que- rebantur quibus situm, cum illa videre capisset. exi- stit. Aldob.
† Peri των ιδουμένων.] Ita Henrici Stephani editiones, & interpretes Ambrosius. Ad editio Aldobrandini habet ειδωμων, de iis que videntur. Num ita in Codice suo invenit, an vero mutaverit, dubium.
23 Άλλο περι έρωτος] Strabo laudat lib. x. II. Cap. 24 Peri ενθουσιασμου] Cicero de Finibus lib. iv. sed quom beata vita quaeratur: idque sit unum quod

philosophia spectare & sequi debeat: sine ea tota vita in potestate sapientie, an resiste aut latefaciant aut exire rebus aversis. in eo nominatim variorum inter eos & dubitatur videtur, quod maxime efficit Theophrasti de beata vita liber: in quo tantum admodum fortissima dantur. Idem.
25 Peri επιλήψιως α.] Apuleius Apologia, Longum est h' velle Theophrasti quoque sententiam de con- diti modo recensere, est enim etiam ejus exregius liber de caducis. Idem.

sario, unum. Abbreviatio Republicae Pla- tonis, duo. De diversitate vocis anima- lium ejusdem generis, unum. De his que confertim apparent, unum. De his que morfi et idu nocent, unum. De animalibus quae sapere dicuntur, unum. De his 44 quae in sicco morantur, duo. * De his quae colores immutant, unum. De his quae labitula et fossas faciunt, unum. De anima- libus, septem. De voluptate, sicut Aristo- teles, unum. Alius de voluptate, unum. Quaestiones, viginti quatuor. De calido et frigido, unum. De vertigine et obtenebra- tione, unum. De sudore, unum. De as- firmatione et negatione, unum. Deduc- tionum duo. Concertatio ejus speculationis quae circa contentiosas orationes verifa- tur. De sensibus, unum. Ad Anaxago- ram, unum. De Anaxagorae decretis, unum. De Anaximenes decretis, unum. De Archelai decretis, unum. De falsis va- rio genere, nitro, alumine, unum. De his quae durantar in lapidibus, duo. De in- dividuilibus lineis, unum. Auditionis, duo. De ventis, unum. Virtutum diffe- rentiae, unum. De regno, unum. De regis institutione, unum. De vitis, tres. De senectute, unum. * De Democri- ta- 45 strologia, unum. De his quae in sublimi- fiant, unum. De imaginibus, unum. De faecis, coloribus, et carnibus, unum. De decoratione, unum. De hominibus, unum. Di- ditorum Diogenis collectio, unum. Di- stinctionum, tres. Amatorius, unum. A- lius de amore, unum. De felicitate, unum. De speciebus, duo. De caduco morbo, unum. De afflacione Dei, unum. De Empedocle, unum. Epichierematum, octo- decim. Controverfariarum, tres. De volun- 46 tomē της Πλάτωνος πολιτίας, α, β. Περι έτε- ροφανίας ζων των όμογενων, α. Περι των ά- θρειων φαινομενων, α. 26 Περι δακτυλων και βλη- τικων, α. Περι των ζων οσα λεγεται φρονειν, α. Περι των εν ζηρω διαμενοντων, α. Περι των τας 27 χρους μεταβαλλόντων, α. Περι των φα- λευόντων, α. Περι ζωνων, α, β, γ, δ, ε, ζ, η, θ. Περι ηδονης, ως Αριστοτελης, α. Περι ηδονης αλ- λο, α. Θείσεως, κδ. Περι θερμου και ψυχρου, α. Περι ιδρυγαν και στυφασεων, α. Περι ιδρυ- ρος, α. 28 Περι καταφάσεως και απιφάσεως, α. 29 Καλλισθένης, η Περι πένθους, α. Περι κί- πων, α. Περι κνήσεως, α, β, γ. Περι λθων, α. Περι λωμων, α. Περι λειποψυχίας, α. Με- γαρικος, α. Περι μεγαρχολίας, α. Περι μεταάλ- λων, α, β. Περι μέλιτος, α. Περι των Μητρε- θάου συναγωγων, α. Μεταρσιολογικων, α, β. Περι μένης, α. Νόμων, κατά στοιχειον, κδ. Νέμων επιτομης, α, β, γ, δ, ε, ζ, η, θ, ι. 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

26 Peri δακτυλων και βλητικων α.] Apuleius. Le- gisse me Theophrasti quoque Peri δακτυλων και βλη- τικων, & Nicandri Θηριακά. Ita supplendus ille locus Apuleii. Idem.
† Φρονειν] Aldobrandini editio, φρονειν, ενι- σκερε.
27 Τας τας] Quin χρους pro χρους reponendum fuerit, dubitari non potest, quum à me editus fuerit hic Theophrasti libellus cum aliis, qui nec ipi antea in lucem prodierant. H. Steph.

28 Peri καταφάσεως και απιφάσεως] Multa hujus libri & aliorum Theophrasticorum operum legere memini in Graecis interpretibus Aristotelis. vide Alexandrum Aphrodisi in Metaph. lib. iv. cap. iv. & in Analytica priora. If. Calaub.
29 Καλλισθένης] M. Tullius in Tusculanis, Reka- tur Theophrastus & libris & scholis omnium philosopho- rum, quod in Callisthene suo laudat illam senten- tiam:
Vitam regis fortissima non sapientia. Idem.
Ο ο 3

30 Περὶ Φιλίας, α, β, γ. Περὶ Φιλιστίας, α, β. Περὶ Φύσεως, α, β, γ. * Περὶ Φυσικῶν, α, β, γ, δ, ε, ζ, η, θ, ι, ια, ιβ, ιγ, ιδ, ιε, ις, ιζ, ιη. Περὶ Φυσικῶν ἐπιτομῆς, α, β. Φυσικῶν, α, β, γ, δ, ε, ζ, η. Πρὸς τοὺς Φυσικούς, α. 31 Περὶ Φυσικῶν ἱστοριῶν, α, β, γ, δ, ε, ζ, η, θ, ι. Περὶ Φυσικῶν αἰτιῶν, α, β, γ, δ, ε, ζ, η. Περὶ χυλῶν, α, β, γ, δ, ε. Περὶ ψευδῆς ἡδονῆς, α. Περὶ ψυχῆς βέσις μία. Περὶ τῶν ἀτέχνων πίστεων, α. Περὶ τῶν ἀπλῶν διαφορῶν, α. Ἀρμονικῶν, α. Περὶ ἀρετῆς, α. Ἀφορμῆς ἢ ἐναντιώσεις, α. Περὶ ἀποφάσεων, α. Περὶ γνώμης, α. Περὶ γελίου, α. Δελινῶν, α, β. Διαρίσεις, α, β. Περὶ τῶν διαφορῶν, α. Περὶ τῶν ἀδικημάτων, α. Περὶ διαβολῆς, α. Περὶ ἐπάνου, α. Περὶ ἐμπειρίας, α. Ἐπιστολῶν, α, β, γ. Περὶ τῶν αὐτομάτων 47 ζῶων, α. Περὶ ἐκρίσεων, α. * Ἐγκόμια θεῶν, α. Περὶ ἐορτῶν, α. Περὶ εὐτυχίας, α. Περὶ ἐνθυμημάτων, α. 32 Περὶ εὐρημάτων, α, β. Ἠθικῶν σχολῶν, α. Ἠθικὴ χαρακτήρες, α. Περὶ θερῶν, α. Περὶ ἱστορίας, α. Περὶ κρίσεως συλλογισμῶν, α. Περὶ κολακείας, α. Περὶ βαλάτης, α. 33 Πρὸς Κάσανδρον περὶ βασιλείας, α. Περὶ κωμῶν, α. Περὶ μετῶρων, α. Περὶ λέξεως, α. Λόγων συναγωγῆ, α. Λύσεις, α. Περὶ μουσικῆς, α, β, γ. Περὶ μέτρων, α. Μεγακλήης, α. Περὶ νόμων, α. Περὶ παρανόμων, α. Τῶν Ξενοκράτους συναγωγῆς, α. Ομιλητικῶν, α. Περὶ ὀρκουά. Παραγγέλματα ῥητορικῆς, α. 34 Περὶ πλούτου, Περὶ ποιητικῆς, α. Περὶ προβλημάτων πολιτικῶν, 48 θικά, Φυσικά, ἔρωτικά, α. * Προσμίμων, α. Προβλημάτων συναγωγῆς, α. Περὶ τῶν προβλημάτων Φυσικῶν, α. Περὶ παραδείγματες, α.

30 Περὶ φιλίας] Extat apud A. Gellium l. I. c. 3. locus Theophrasti ex primo πρὶς Φιλίας. 17. C. 4. 31 Περὶ φυσικῶν ἱστοριῶν] Scrib. φυσικῶν. & Itanium, φυσικῶν αἰτιῶν. Idem. 32 Περὶ εὐρημάτων α. β.] Laudatur à multis hic libere. etiam à scholiaste veteri Homeri: ubi illa exponit. H. α. ἀλλήλων πρὸς ἀλλήλων. Idem. 33 Πρὸς Κάσανδρον περὶ βασιλείας] Athenæus lib. 17. Θεωρημάτων ἐν τῇ πρὶς Κάσανδρον πρὶς βασιλείας, ἐν ἡρόδοτον ἐπὶ εὐρημα. πολλὰ γὰρ αὐτὸ φασὶν ἵσαι Σαυδίας. Idem. 34 Περὶ πλούτου, α.] Cicero De officiis. Itaque miror quid in mentem venerit Theophrasto, in eo libro quem De divitiis scripsit: in quo multa praclarè illud est. Eff. enim multus in laudanda magnificèntia. Et apparatus populiariorum numerus: talis quoque summius jaculatio, sicut in divitiarum rebus. Idem.

propositione et narratione, unum. De poetica alius, unum. De sapientibus, unum. De consilio, unum. Desollicitis, unum. De arte oratoria, unum. De artibus oratoris, species septendecim. De simulatione, unum. Commentariorum Aristotelicorum sive Theophrasticorum, sex. Naturalium opinionum, sexdecim. Naturalium epitome, unum. De gratia, unum. Morales figuræ, unum. De falso et vero, unum. Historia eorum quæ de Deo dicuntur, sex. De diis, tres. Historiarum geometricorum, quatuor. * Epitomarum Aristotelis de animalibus, sex. Epichirematum, duo. Quæstiones, tres. De regno, duo. De causis, unum. De Democrito, unum. De calumnia, unum. De generatione, unum. De animalium prudentia, et moribus, unum. De motu, duo. De visis, quatuor. Ad definitiones, duo. De eo quod dicitur Datum esse, unum. De majori et minori, unum. De musicis, unum. De divina felicitate, unum. Ad eos qui erant ex Academia, unum. Exhortatorius, unum. Quo pacto civitas optimè inhabitetur, unum. Commentaria, unum. De crateris qui est in Sicilia, unum. De concessis, unum. De quæstionibus Naturalibus, unum. Qui sint modi sciendi, unum. De falso, tres. Ante topica, unum. Ad Æschylum, unum. * Astrologice historice, sex. Arithmeticarum historiarum, unum. De augmento, unum. Acicharus, unum. De judicialibus orationibus, unum. De calumnia, unum. Epistolæ ad Aphyreontem, ad Phaniam, et Nicanorem. De pietate, unum. Euiadis, unum. De Oportunitatibus, duo. De propriis orationibus, unum. De liberis educandis, unum. Alius differens de eadem re, unum. De disciplina, seu de virtutibus, five de

Περὶ προβίσεως καὶ διηγήματος, α. Περὶ ποιητικῆς ἄλλο, α. Περὶ τῶν σοφῶν, α. Περὶ συμβουλής, α. Περὶ σολισμῶν, α. Περὶ τέχνης ῥητορικῆς, α. Περὶ τεχνῶν ῥητορικῶν, εἶδη 17. Περὶ ὑποκρίσεως, α. Ἰστορημάτων Ἀριστοτελικῶν ἢ Θεοφραστειῶν, α, β, γ, δ, ε, ζ, η, θ, ι, ια, ιβ, ιγ, ιδ, ιε, ις. Φυσικῶν ἐπιτομῆς, α. Περὶ χάριτος, α. 34 Χαρακτήρες ἠθικά. Περὶ ψευδῆς καὶ ἀληθοῦς, α. Τῶν περὶ τὸ θεῖον ἱστορίας, α, β, γ, δ, ε, ζ, η. Περὶ θεῶν, α, β, γ. Ἰστορικῶν γεωμετρικῶν, α, β, γ, δ. * Ἐπιτομῶν Ἀριστο- 49 τέλους Περὶ ζῶων, α, β, γ, δ, ε, ζ. Ἐπιχειρημάτων, α, β. Θέσεις, γ. Περὶ βασιλείας, α, β. Περὶ αἰτιῶν, α. Περὶ Δημοκρίτου, α. Περὶ διαβολῆς, α. Περὶ γενέσεως, α. Περὶ ζῶων φρονήσεως καὶ ἥθους, α. Περὶ κινήσεως, α, β. Περὶ οὐραίας, α, β, γ, δ. Πρὸς ἦρους, α, β. Περὶ τοῦ δεδῶσθαι, α. Περὶ μείζονος καὶ ἐλάττονος, α. Περὶ τῶν μουσικῶν, α. Περὶ τῆς βίας εὐδαιμονίας, α. Πρὸς τοὺς ἐξ Ἀκαδημίας, α. Πρατρεπτικός, α. Πᾶς ἀριστὸν ἀνὸς οἰκίτη, α. Τὰ ὑπομνήματα, α. Περὶ ῥήσεως τοῦ ἐν Σικελίᾳ, α. Περὶ τῶν ὀμολογουμένων, α. Περὶ τῶν προβλημάτων Φυσικῶν, α. Τίνας οἱ τρόποι τοῦ ἐπίστασθαι, α. Περὶ τοῦ ψευδομένου, α, β, γ. Τὰ πρὸ τῶν τόπων, α. Πρὸς Ἀισχύλον, α. * Ἀ- 50 στρολογικῆς ἱστορίας, α, β, γ, δ, ε, ζ. Ἀριθμητικῶν ἱστοριῶν, α. Περὶ αὐξήσεως, α. Ἀκίχαρος, α. Περὶ δικανικῶν λόγων, α. Περὶ διαβολῆς, α. 35 Ἐπιστολαὶ αἱ ἐπὶ τῷ Ἀστυκρίοντι, 46 φανία, Νικάνορον Περὶ εὐσεβείας, α. Ευιάδος, α. Περὶ καιρῶν, α, β. Περὶ οἰκείων λόγων, α. Περὶ παιδων ἀγωγῆς, α. Ἄλλο διαφορῶν, α. Περὶ παιδείας, ἢ Περὶ ἀρετῶν, ἢ Περὶ σωφροσύνης, α.

34 Χαρακτήρες ἠθικά] Aut hæc verba inducenda sunt, aut illa certè que paulo superius extant, ἠθικά χαρακτήρες. Nempe aliquis illa hæc intrusit qui oculis propteranter confectis in Lærtii catalogum, superiora non vidit, que sunt illius μετῶρων καὶ ἀδελφῶν. Sic autem multa intrusse in hos libros habeo persuasissimum. Quare qui Diogeni, aut ipsius potius libris, tantum hac in parte tabuunt: videlicet quàm prudenter id faciunt. Sed hæc alias. Idem. 35 Ἐπιστολαὶ αἱ ἐπὶ τῷ Ἀστυκρίοντι] Suspecta verbademendo. Idem. 36 Φανία] In Iohannis Apollonii hujus epistolæ fieri mentionem reperi. Cuiusmodi est ἢ τῇ πρὶς Φανίαν ἱστορίᾳ, καὶ ἴστω φασὶν αὐτῇ καλεῖσθαι. loquitur de millepeda. Idem.

Προτρεπτικὸς, α. Περὶ ἀριθμῶν, α. Ὀριστικὰ
 περὶ λέξεως συλλογισμῶν, α. Περὶ οὐρανοῦ, α.
 Πολιτικῶν, α, β. Περὶ φύσεως, α. Περὶ καρπῶν,
 Περὶ ζῶων, α γίνονται στίχων Μ κ γ β ω η.
 51 τὰ αὐτὰ μὲν οὖν καὶ τὰδε τὰ βιβλία * εὖρον δ'
 αὐτοῦ καὶ διαθήκας τοῦτον ἐχούσας τὸν τρόπον.
 ἔσται μὲν εὖ. ἐὰν δέ τι συμβῆ, τὰδε διατίθε-
 μαί. τὰ μὲν οὖν ὑπάρχοντα πάντα δίδωμι Με-
 λάντη καὶ Παγκρήντι τοῖς υἱοῖς Λέοντος. ἀπὸ δὲ
 τῶν παρ' ἱπάρχου συμβεβλημένων, τὰδε μοι
 βούλομαι γενέσθαι πρῶτον μὲν τὰ περὶ τὸ μου-
 σίον καὶ τὰς θεὰς συντελεσθῆναι, καὶ εἴτι ἄλ-
 λο δύναται περὶ αὐτὰς ἐπιμισθηθῆναι πρὸς τὸ
 κάλλιον. ἔπειτα 37 τὴν Ἀριστοτέλους εἰκόνα τεθῆ-
 ναι εἰς τὸ ἱερόν, καὶ τὰ λοιπὰ ἀναθήματα, ἕσα
 πρότερον ὑπῆρχεν ἐν τῷ ἱερῷ· εἴτα τὸ σταῦδιον οἰ-
 κωδομηθῆναι τὸ πρὸς τῷ μουσείῳ μὴ χειρὸν ἡ πρό-
 τερον. ἀναθῆναι δὲ καὶ τοὺς πίνακας, ἐν εἰς αἱ
 52 τῆς γῆς περίοδοι εἰσιν, εἰς τὴν κάτω στοῶν. * ἐ-
 πισκευασθῆναι δὲ καὶ τὸν βωμόν, ὅπως ἔχη τὸ
 τέλειον καὶ τὸ εὐσχημον. βούλομαι δὲ καὶ τὴν
 Νικομάχου εἰκόνα συντελεσθῆναι ἴσην. τὸ μὲν τῆς
 53 πλάσεως ἔχει Πραξιτέλης τὸ δ' ἄλλο ἀνάλω-
 μα ἀπὸ τούτου γενέσθαι σταθῆναι δεῦπου ἀνδρα-
 κῆ τοῖς καὶ τῶν ἄλλων ἐπιμελουμένων τῶν ἐν τῇ
 διαθήκῃ γεγραμμένων καὶ τὰ μὲν περὶ τὸ ἱερόν
 καὶ τὰ ἀναθήματα, τούτου ἔχει τὸν τρόπον. τὸ
 δὲ χωρίον τὸ ἐν Σταγείροις ἡμῖν ὑπάρχον, δίδω-
 μι Κάλλιον· τὰ δὲ βιβλία πάντα, Νηλεῖ τὸν
 δὲ κῆπον, καὶ τὸν περίπατον, καὶ τὰς οἰκίας
 τὰς πρὸς τῷ κήπῳ πασῶν 38 δίδωμι τῶν γεγραμ-
 μένων Φίλων αἰ τοῖς βουλομένοις συσχολάζειν
 54 καὶ συμφιλοσοφῆν ἐν αὐτῷ, * ἐπεὶ περ οὐ δύ-
 νατὸν αἰετὸν ἀνθρώποις ἐπινοῆμεν, μήτε ἐξαλ-
 λουρίοις, μήτε ἐξἰδίαζομένοις μηδενός, ἀλλ' ὅς
 αὖ ἱερόν κοινῇ κεκτῆμένοις, καὶ τὰ πρὸς ἄλλη-

37 Τὴν Ἀριστοτέλους εἰκόνα τεθῆναι εἰς τὸ ἱερόν] Ἀν-
 τι τῶν ἀναθῆναι ἐν τῷ ἱερῷ: sic Latini veteres, sic
 Porphyrius, pro in potestare. & id genus sexcenta
 quæ pueros hand latent. Idem.
 38 Πλάσεως] Γρ. πλάσεως. Henr. Steph.

39 Δίδωμι τῶν γεγραμμένων Φίλων αἰ τοῖς βουλο-
 μένοις συσχολάζειν καὶ συμφιλοσοφῆν ἐν αὐτῷ] Athe-
 næus libro quinto meminit huius patris testamenti
 Theophrastici. H. Casaub.

invicem

invicem familiariter ac amicè utantur, sic
 uti congruum ac iustum est. Sint autem
 qui illo communiter utentur, Hipparchus,
 Neleus, Strato, Callinus, Demotimus,
 Demargus, Callisthenes, Melantes, Pan-
 creon, et Nicippus. Licere autem filii phi-
 losophari velit, et Aristoteli, Midia Py-
 thiadisque filio, horum esse participem.
 Ipsisque curam diligentissimè habere ma-
 ximos natu, ut quem maximè ad philoso-
 phiam instituat. Nofque sepelire in hor-
 ti parte, quæ eis maximè commoda vide-
 bitur, nihil superfluum circa finus tumu-
 54 lamve faciendo. * Ut autem dictum est,
 post nostrum è vita excessum, cum fan-
 nam, et monumentum, et hortus, et am-
 bulatorium reparata et refecta erunt, unà
 et Pomyplum hunc, * qui inhabitat, ea
 curare volo, aliarumque rerum quemad-
 modum prius, curam habere, illiusque
 commodis prospicere qui ista habent.
 Pomyplio autem et Threpta dudum lib-
 eris, qui magno nobis usui fuerunt, si
 quid antea à nobis prestitum est, et quæ
 illi acquisiverunt, et quæ nunc illis ab Hip-
 parcho dari constitui, drachmas bis mille,
 tuto ac firmiter hæc illis possidenda cen-
 seo; sicut et ipsis, Melante et Pancreon-
 ti, sæpius dixi, cunctaque mihi annuerunt.
 Do autem illius et Somatalem, et ancillam.
 55 * Ex pueris autem Molōnem quidem et
 Cimōnem, et Parmenontem jam nunc li-
 beros dimitto. Manem verò et Calliam
 eum annos quatuor in horto perseverave-
 rint, in cultu et labore se ita gerentes,
 ut culpam justè non possint, liberos dimit-
 ti jubeo. Domestica verò suppellectilis,
 cum Pomyplio, quantum visum fuerit cura-
 toribus sufficere, datum fuerit, quod reli-
 quum erit vendi jubeo. Demotimo Cario-
 na do, Donacemque Neleo. Eubium ven-
 ditorum placet. Dabit autem Hipparchus
 Callino drachmas ter mille. Melante ve-
 rò et Pancreonti, nisi Hipparchum intue-
 remur et antea nobis fuisse perutilem,
 et nunc in suis rebus magnum pertulisse
 naufragium, mandarem profectò ea

λους οἰκείως καὶ Φιλικῶς χραμένους, ὡς περ προσ-
 ἦεν καὶ δικαίον. ἔστισαν δὲ οἱ κοινωνοῦντες,
 ἱπάρχου, Νηλεῦς, 40 Στράτων, Κάλλινος, Δη-
 μότιμος, Δημαργατος, Καλλισθένης, Μελάντης,
 Παγκρέων, Νικίππος. ἔξεῖναι δὲ βουλομένοι
 φιλοσοφῆν καὶ Ἀριστοτέλει, τῷ Μιδίῳ καὶ
 Πυθιάδου υἱῷ, καὶ μετέχειν τούτων καὶ αὐτοῦ
 πᾶσαν ἐπιμέλειαν ποιῆσθαι τοὺς προσβυτά-
 τος, ὅπως οἱ μάλιστα πραχθῆναι κατὰ φιλοσο-
 φίαν. θέλει δὲ καὶ ἡμᾶς ὅπου ἀν δοκῆ μά-
 λιστα ἀρμόττον εἶναι τοῦ κήπου, μὴδὲν περιερ-
 γον περὶ τὴν ταφήν, μήτε περὶ τὸ μνημεῖον ποιού-
 ντας. * ὅπως δὲ συνείρηται, μετὰ τὰ περὶ ἡμᾶς 54
 συμβάντα, περὶ τὸ ἱερόν, καὶ τὸ μνημεῖον, καὶ
 τὸν κῆπον, καὶ τὸν περίπατον, θεραπευόμενα, συν-
 επιμελῆσθαι καὶ Πομπύλον τούτων ἐπακοῦντα
 αὐτόν, καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἐπιμέλειαν ποιούμενον
 ἢ καὶ πρότερον. τῆς δὲ Λασιτελείας ἐπιμελῆσθαι
 αὐτοὺς τοὺς ἔχοντας τὰυτα. Πομπύλου δὲ καὶ
 Θρέπτη πάλαι ἐλευθέρους οὔσι, καὶ ἡμῖν πολλὴν
 χρεῖαν παρεσχήμενοις, εἴτι πρότερον ἔχουσι παρ'
 ἡμῶν, καὶ εἰ τι αὐτοῖς ἐκτήσαντο, καὶ ἂ νῦν παρ'
 ἱπάρχου αὐτοῖς συντέταχα, διαχιλίαις δραχ-
 μάς, ἀσφαλῶς εἶμαι δεῖν αὐτοῖς ὑπάρχειν ταῦ-
 τα, καθάπερ καὶ αὐτοῖς διελεχθῆναι Μελάντη καὶ
 Παγκρήντι πλεονάκεις· καὶ πάντα μοι συγκα-
 τίθεντο. δίδωμι δ' αὐτοῖς καὶ Σαματάλην, καὶ
 τὴν παιδίσην. * τῶν δὲ παιδῶν, Μόλωνά μὲν, 55
 Κίμωνά, καὶ Παρμένοντα, ἤδη ἐλευθέρους ἀφί-
 μι. Μάνην δὲ καὶ Καλλιᾶν παραμεινόντας ἐτη
 τέτταρα ἐν τῷ κήπῳ, καὶ συνεργασαμένους καὶ
 ἀναμαρτήτους γενόμενους, ἀφίμι ἐλευθέρους
 τῶν δ' εἰρηματικῶν σκευῶν, ἀποδιδόντας Πομ-
 πύλου ἕσα ἀν δοκῆ τοῖς ἐπιμεληταῖς καλῶς ἔ-
 χεν· τὰ λοιπὰ ἐξαργυρίαις. δίδωμι δὲ καὶ Κα-
 ρίωνα Δημοτίμῳ, Δόνακα δὲ Νηλεῖ. Εὐβιον δ'
 ἀποδοῦναι. ὅτι δ' ἱπάρχου Κάλλιον τρισχι-
 λίαις δραχμάς. Μελάντη δὲ καὶ Παγκρήντι, εἰ
 μὲν μὴ ἐωρῶμεν ἱπάρχον καὶ ἡμῖν πρότερον
 χρεῖαν παρεσχήμενον, καὶ νῦν ἐν τοῖς ἰδίαις μά-
 λα νευασσάμενον, προσεταξάμεν ἀν μετὰ Με-

40 Στράτων] Γρ. Κράτων προ Στράτων. H. Steph.
 DIOGENIS LAERTII.

Pp

16 λαντος και Παγκρήντος ἐξάγειν αὐτά. * ἐπειδὴ
δε οὕτε ἐκείνους ἰώνων ράδιον ὅτα συνοικομεῖν,
λοσιτελιότερον τε αὐτοῖς ὑπελάμβανον εἶναι τε-
ταχημένοι τι λαβεῖν παρά Ἰππάρχου· δότω Ἰπ-
παρχος Μελάντην καὶ Παγκρήντι, ἑκατέρω τάλ-
αντων διδόναι δ' Ἰππαρχον καὶ τοῖς ἐπιμελη-
ταῖς εἰς τὰ ἀναλώματα, τὰ ἐν τῇ διαθήκῃ γε-
γραμμένα, κατὰ τοὺς ἐκάστου καιροὺς τῶν δα-
πανημάτων. οἰκονομήσαντα δὲ ταῦτα Ἰππαρχον
ἐπὶ πηλαχθαι τῶν συμβολαίων τῶν πρὸς ἐμὲ
πάντων· καὶ εἰ τι ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ ὀνόματος συμβέ-
βληκεν Ἰππαρχος ἐν Καλκίδι, Ἰππάρχου τοῦτό
ἐστιν. ἐπιμελητὰς δὲ ἔστωσαν τῶν ἐν τῇ διαθήκῃ
γεγραμμένων, Ἰππαρχος, Νηλεὺς, Στράτων,
Καλλίνος, Δημότιμος, Καλλιθένης, Κτήσαρ-
χος. * αἱ διαθήκαι κείνται ἀντίγραφα τῶ Θεο-
φράστου δακτυλίῳ σσημασμένοι, μία μὲν
πρὸς Ἠγησίῳ Ἰππάρχου· μάρτυρες, Καλλιπ-
πος Πελανεὺς, Φιλόμηλος Εὐνονομεύς, Λύσαν-
δρος Ὑβαίης, Φιλίων Ἀλωπεκίην. τὴν δ' ἑτέραν
ἔχει Ὀλυμπιόδωρος· μάρτυρες δ' οἱ αὐτοὶ. τὴν δ'
ἑτέραν ἔλαβεν Ἀδείμαντος, ἀπήνεγκε δὲ Ἀνδρε-
σθένης ὁ νῖος· μάρτυρες, Λέμητος Κλεοβούλου,
4 Λυσίστρατος Φιδῶνος Θεάσιος, Στράτων Ἀρκε-
σιλάου Λαμψακηνός, Θεσίππτος Θεσίππου ἐκ
κεραμείων, Διοσκουρίδης Διονυσίου Ἐπικηφίστος,
ὅς ἐχρῶσαν αὐτῶ καὶ αἱ διαθήκαι. αἰοῦσαι δ'
αὐτοῦ καὶ Ἐρασίστρατον τὸν ἱατρὸν, εἰσὶν οἱ Λέ-
γουςι καὶ εἰσὶς.

cum Melanta, et Pancreonte educere.
* Quoniam verò non facile fore illis a-
nimadverti, junctim rem familiarem dis-
pensare, commodisque illis arbitratum
fuit, si quid ab Hipparcho constitutum ac-
ceperint: dabit igitur Hipparchus Melan-
tae et Pancreonti singulis talentum, da-
turus et curatoribus ad ea quae in testa-
mento scripta sunt perficienda sumptus
necessarios, suo quaque tempore. Quae
cum impleverit Hipparchus, absolutus
erit, ac liber à debito omni, et omnibus
quae contraxerat mecum instrumentis.
Quòd si quid meo nomine Hipparcho in
Chalcide provenit emolumentum, hoc to-
tum ejus erit. Curatores autem earum re-
rum quae testamento inscriptae sunt, hi
erunt: Hipparchus, Neleus, Strato,
Callinus, Demotimus, Callisthenes, Cte-
sarchus. * Porro testamenti exemplarium,
Theophrasti anulo signatorum, unum apud
Hegesiam Hipparchi filium condi-
tum est. Testes sunt Callippus Pellaneus,
Philomelus Eutonomeus, Lysander Hy-
baeus, Philion Alopecenis. Alterum ex-
emplar accepit Olympiodorus. Testes ii-
dem fuere. alterum accepit Adimantus.
Tulit autem Androcthenes filius. Testes,
Aimnestus Cleobuli filius, Lysistratus,
Phidonis filius Thasius, Strato Arcefilai fi-
lius Lampfacenus, Thesipus Theippi fi-
lius et figulis, Dioscorides Dionysii Epice-
phusius. Haec series testamentorum illius
fuit. Sunt qui dicant Erasistratum medi-
cum ejus fuisse auditorem, et verisimile est.

1 Λυσίστρατος] Puto interpretem Φιδῶνος reddi-
disse Phidonio, relinquente subaudiendum nomen
filii: praefectum quum proximè praecederet cum a-

lio genitivo, unde repeti posset. Ex quo Phidonio
factum postea sit Phidonus, quod apud eum nunc ig-
noscitur. H. Steph.

Σ Τ Ρ Α Τ Ω Ν .

Σ Τ Ρ Α Τ Ο .

18 * Δ ἰδοῦσα δ' αὐτοῦ τὴν σχολὴν * Στράτων
Ἀρκεσιλάου Λαμψακηνός, οὗ καὶ ἐν ταῖς

* Succesit autem in illius schola Strato,
Arcefilai filius, Lampfacenus, cujus

1 Στράτων Ἀρκεσιλάου] Ἀρκεσιλάου ἢ Ἀρκεσιλάου,
inquit Suidas. H. Calaub.
2 Λαμψακηνός] Sive Arcefiti, ut tradit Suidas.
Fuit autem Lampfacenus, eodem auctore, quod & Ci-
cero in Lucullo scribit, Ecce, inquit, tibi transier-

so, Lampfacenus Strato. & Laërtius paulo post ait in
epigrammate de eo. Plutarchus in libro πρὸς Καλλίωνα,
Stratonem peripateticorum κορυφαίωτατον appellat,
cumque in multis non solum à Platone, sed etiam à
magistro Aristotele discere docet. Aldob.

In testamentis mentionem fecit Theo-
phrastus; vir eloquentissimus. Physicus
autem idcirco appellatus est, quod in ea
speculatione praeter ceteris diligentissime
versatus esset. Fuit autem et praceptor
Ptolemaei Philadelphi, à quo talentis
octoginta donatum ajunt. Enimverò scho-
larius est et curatoribus ad ea quae in testa-
mento scripta sunt perficienda sumptus
necessarios, suo quaque tempore. Quae
cum impleverit Hipparchus, absolutus
erit, ac liber à debito omni, et omnibus
quae contraxerat mecum instrumentis.
Quòd si quid meo nomine Hipparcho in
Chalcide provenit emolumentum, hoc to-
tum ejus erit. Curatores autem earum re-
rum quae testamento inscriptae sunt, hi
erunt: Hipparchus, Neleus, Strato,
Callinus, Demotimus, Callisthenes, Cte-
sarchus. * Porro testamenti exemplarium,
Theophrasti anulo signatorum, unum apud
Hegesiam Hipparchi filium condi-
tum est. Testes sunt Callippus Pellaneus,
Philomelus Eutonomeus, Lysander Hy-
baeus, Philion Alopecenis. Alterum ex-
emplar accepit Olympiodorus. Testes ii-
dem fuere. alterum accepit Adimantus.
Tulit autem Androcthenes filius. Testes,
Aimnestus Cleobuli filius, Lysistratus,
Phidonis filius Thasius, Strato Arcefilai fi-
lius Lampfacenus, Thesipus Theippi fi-
lius et figulis, Dioscorides Dionysii Epice-
phusius. Haec series testamentorum illius
fuit. Sunt qui dicant Erasistratum medi-
cum ejus fuisse auditorem, et verisimile est.

1 διαθήκαι ἐμνημόνευσεν ἀπὸ ἑλλογμάτων,
2 καὶ Φυσικός ἐπικληθεὶς ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὴν θεω-
ρίαν ταύτην παρ' ὀντιοῦ ἐπιμελήτατα διατε-
τριφέναι. ἀλλὰ καὶ καθηγήσατο Ἱππαραίου
τοῦ φιλαδέλφου, καὶ ἔλαβε, Φασί, παρ' αὐ-
τοῦ τάλαντα ὀγδοηκόντα. σχολαρχὸν δὲ, κα-
θὰ Φασιν Ἀπολλοδώρου ἐν χρονικοῖς, ἤρατο τῇ
τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ καὶ ἑκατοστῇ Ὀλυμπιάδι, τῆς
σχολῆς ἀφῆρησάμενος ἐτη ὀκτωκαίδεκα. Φέρε-
ται δ' αὐτοῦ καὶ βιβλία ταῦτα. Περὶ βασι-
λείας, τρία. Περὶ δικαιοσύνης, τρία. Περὶ τα-
γαθοῦ, τρία. Περὶ θεῶν, τρία. Περὶ ἀρχῆς, τρία.
* Περὶ βίων. Περὶ εὐδαιμονίας. Περὶ φιλοσοφίας, 59
Περὶ ἀνδρείας. Περὶ τοῦ κενού. Περὶ οὐρανοῦ. Περὶ
τοῦ πνεύματος. Περὶ φύσεως ἀνθρωπίνης. Περὶ
ζωονομίας. Περὶ μίσεως. Περὶ ὑπνου. Περὶ ἐν-
πνίων. Περὶ εἴσεως. Περὶ αἰσθήσεως. Περὶ ἠδονῆς.
Περὶ χρωμάτων. Περὶ νόσων. Περὶ κρίσεων. Περὶ
δυναμείων. Περὶ τῶν μεταλλικῶν μηχανημάτων.
Περὶ λιμοῦ καὶ σκωτώσεων. Περὶ κοίφου καὶ βα-
ρείου. Περὶ ἐνθουσιασμοῦ. Περὶ χρόνου. Περὶ τρο-
φῆς καὶ αὐξήσεως. Περὶ τῶν ἀπορουμένων ζώων.
Περὶ τῶν μυθολογούμενων ζώων. Περὶ αἰτιῶν.
Λύσις ἀπορουμένων. Τύπων προείμα. Περὶ τοῦ
συμβεβηκότος. Περὶ τοῦ ἔρου. * Περὶ τοῦ μάλλον 60
καὶ ἧττον. Περὶ ἀδίκου. 7 Περὶ τοῦ προτέρου καὶ
ὑστέρου. Περὶ τοῦ προτέρου γένους. Περὶ τοῦ ἰδίου.
Περὶ τοῦ μέλλοντος. Εὐρημάτων ἐλεγχτικοῦ δια-
γνομνήματα, διατάσσεται. Ἐπιστολαὶ ἠν ἀρ-
χῆ, 8 Στράτων Ἀρσινόῃ εὐπράττειν. τούτων Φα-
σιν οὕτω γενέσθαι λεπτόν ὥστε ἀναίσθητως τελευτήσαι. καὶ ἔστιν ἡμῶν εἰς αὐτὴν οὕτως
ἔχον.

3 Succesit excepit.] Stratonem Theophrasti succel-
forem fuisse indicat Cicero libro V. de Finibus his ver-
bis, Primum Theophrasti Strato physicum se voluit. &
ea, quae sequuntur. Idem.
4 Qui physicus ideo vocatus est.] Vel ipsius Ciceronis
testimonio, loco supra citato. Primum, inquit, Theo-
phrasti Strato physicum se voluit, in quo est et magis
tamquam nova res etque. & peracta de moribus. In libro
etiam De nat. deorum, physicum appellat Stratonem,
Theophrastique auditorem. Nec audendum, inquit,
ejus auditorem Strato, si qui physicus appellatur, qui
attinet vim divinitate in natura sua esse censet. Idem.

5 Ptolemaei Philadelphi magister fuit.] Qui Ptole-
maeo Lagi filio secundus Aegypti rex (mortuo Alexan-
dro magno) successit, annisque octo & triginta regna-
vit. Eusebius in Chronicis. Idem.
6 Olympiade centesima vigesima tertiam.] Anno vi-
delicet ejus Olympiadis tertio. Idem.
7 Περὶ τοῦ προτέρου καὶ ὑστέρου] Meminit Simplicii
in Categoriis. H. Calaub.
8 Strato Ἀρσινόῃ] Ptolemaei Philadelphi uxori foro-
ricae, de qua est apud Plinium libro xxxiv. cap. 14.
Aldob.

λαπτὸς ἀνὴρ δέμας ἦν, εἰ μὴ προσεχρήσατο
χρησμοῖς.
στράτωνα τοῦτον Φημί σοι λαμπυριόν.
λαμπυρικός ὄν ποτ' ἔφυσεν. αἰεὶ δὲ νόσοσι πε-
λαίων

ὄνησκει λαβῶν, οὐδ' ἤσθετο τοῦ θανάτου.
61 * γεγενῆσσι δὲ στρατώνες ὀκτώ. πρῶτος, Ἰσο-
κράτους ἀκροατῆς. δεύτερος, αὐτὸς αὐτός. τρίτος,
ιατρὸς, μαθητῆς Ἐρασιστράτου, ὡς δὲ τινες,
τρεῖς Φίμος. τέταρτος, ἱστορικός, φίλιππου καὶ
Περσείους τῶν Ῥωμαίων πολεμησάντων γεγραφίως
πράξεις, ἕκτος, ποιητῆς ἐπιγραμμάτων. ἕβδο-
μος, πατὴρ ἀρχαῖος, ὡς Ἀριστοτέλης Φησὶν.
ὄσδος, περπατητικός, βεβιακῶς ἐν Ἀλεξαν-
δρείᾳ. τοῦ δ' οὐν φυσικῶ φέρονται καὶ διαθήκῃ
τοῦτον ἔχουσαι τὸν τρόπον. Ταῦτα διατιθεῖται,
* ἰάν τι πάσχω. τὰ μὲν οἶκοι καταλείπω πάν-
τα λαμπυριῶνι, καὶ Ἀρκεσίλῳ. ἀπὸ δὲ τοῦ
Ἀθήνησιν ὑπάρχοντός μοι ἀργυρίου, πρῶτον μὲν
οἱ ἐπιμεληταὶ τὰ περὶ τὴν ἐκφοράν ἐπιμεληθή-
τωσαν, καὶ ὅσα νομίζονται μετὰ τὴν ἐκφοράν,
μὴδὲν μῆτε περιέργον ποιῶντες μῆτ' ἀνελεύθερον.
62 * ἐπιμεληταὶ δὲ ἔστωσαν τῶν κατὰ τὴν διαθήκην
εἶδε, Ὀλυμπικός, Ἐπικράτης, Μνησιγένης, Ἰπ-
πικράτης, Ἐπικράτης, Γοργύλιος, Διοκλῆς, Λύ-
κων, Ἀθήνης. καταλείπω δὲ τὴν μὲν διατριβὴν
λύκωνι, ἐπειδὴ τῶν ἄλλων οἱ μὲν εἰσι πρῶτον
καὶ οἱ λοιποὶ συγκατασκευάζοντες τούτο. κατα-
λείπω δ' αὐτὰ καὶ τὰ βιβλία πάντα, πλὴν ἂν
αὐτὰ γεγραφάμεν, καὶ τὰ σκεῆ πάντα κατὰ
τὸ συσσίτιον, καὶ τὰ στρώματα, καὶ τὰ ποτή-
ρια. δότωσαν δὲ οἱ ἐπιμεληταὶ Ἐπικράτῃ πεντα-
63 κτίας δραχμῶς, καὶ τῶν παιδῶν ἓνα ἂν ἀνδοῖ. * Ἀρκεσίλῳ δὲ, πρῶτον μὲν λαμ-

Corpore erat tenui, licet unctio semper ad-
esse:
Stratona dico, si nescis, Lampyrice-
num.
Qui mortis semper fuerat luctatus acer-
bis,
Tandem sine ullo sensu mortis occidit.

* Fuerunt autem Stratones octo. Primus, Iso-
cratis auditor. Secundus, hic ipse. Ter-
tius, medicus, Erasistrati discipulus, sive,
ut quidam ajunt, alumnus. Quartus, hi-
storicus, Philippi et Persei, qui adversus
Romanos pugnaverunt, gestorum scriptor.
Sextus, poeta epigrammatum. Septimus,
antiquus medicus, ut ait Aristoteles. Octa-
vus, peripateticus, qui vixit Alexandria.
Porro Physici illius feruntur quocq; testa-
mentum in hunc modum. Ista si quid finitè
accidat dispono. Ea quidem quæ domi
sunt Lampyrioni, et Arcefilao relinquo om-
nia. Porro ex pecunia quam Athenas habeo,
primum quidem curatores iusta, et
quæ post funus fieri soleant est, diligen-
ter curabant, nihil neque superflue, ne-
que illiberaliter agentes. * Erunt autem
testamenti curatores Olympicus, Aristi-
des, Mnesigenes, Hippocrates, Epicra-
tes, Gorgylus, Diocles, Lycon, Atha-
nes. Scholam quidem Lyconi relinquo.
Nanque alii sunt vel seniores vel occu-
pati. Rectè autem facient reliqui, si
hoc ipsum suo iudicio firmaverint. Li-
bros illi omnes, præterquam quos ipse
scripsimus, relinquo; vasa etiam omnia
conviviij, stragularum, et pocula. Dent
autem Epicrati curatores drachmas quin-
gentas, et unum ex pueris quemcumque
voluerint. * Ab Arcefilao primum Lam-

9 Stratones autem existunt octo. Suidas quantum
tantum meminit. Idem.
10 Εἰάν τι πάσχω] Si quid mihi contingat con-
tingit. Ti πάσχω, mori. Sic accipio apud Homeri-
um II. φ.
11 Καλῶς δ' ἂν ποιοῖν καὶ οἱ λοιποὶ συγκατασκευά-
ζοντες τούτο] Sic in Lyconi testamento, συγκα-
τασκευάζοντες δὲ οἱ λοιποὶ ἡγούμενοι, κέρμεν καὶ
τοῦ τόπου χρεῖον. Idem.

ne interficiatur, quod ipse exponens, addit,
Δορυμῆτος γὰρ πολλὰ ἐστὶ ἀστὴρ μακροχρόνιος.
Γένεον κτίνας πρὸ πατρίδα γαίης κίεσθαι.
1f. Casaub.
11 Καλῶς δ' ἂν ποιοῖν καὶ οἱ λοιποὶ συγκατασκευά-
ζοντες τούτο] Sic in Lyconi testamento, συγκα-
τασκευάζοντες δὲ οἱ λοιποὶ ἡγούμενοι, κέρμεν καὶ
τοῦ τόπου χρεῖον. Idem.

pyrion et Arcefilas obligationes tollant,
quæ pro Irao Daippus statuit, nihilque
debeat, neque Lampyrioni, neque Lam-
pyrionis heredibus, sed liber sit ab omni
obligatione. Dent illi curatores drachmas
quingentas, et ex pueris unam quemcum-
que probaverit Arcefilas, ut is qui no-
bificum multum laboravit, magnoque no-
bis usui fuit, habeat unde vivere honestè
possit. Diophantam præterea dimitto li-
berum, et Dioclem, et Abum. Simmiam
autem Arcefilao reddo. Sed et Dromo-
nem liberum relinquo. Ubi verò Arcefi-
laus advenerit, computet Iraus cum O-
lympico et Epicrate, cæterisque curatoribus,
funeris aliorumque solemnium sum-
ptus. * Quod autem pecunie reliquum e-
rit, accipiat Arcefilas ab Olympico, nihil
ei molestiæ exhibens de solutionis iusto
tempore ac elapsis annis. Tollat autem et
pacta Arcefilas, quæ composuit Strato
cum Olympico, et Amenia, condita pe-
nem Philocratem Tifameni filium. Monu-
mentum verò faciant, et videbitur Ar-
cefilao et Olympico et Lycóni. Atque
hæc quidem, ut fertur, testamenti illius
summa fuit, sicut ipsum collegit Aristo-
Cous. Cæterum Strato ipse, sicut et su-
pra declaratum est, vir insignis, et sum-
ma admiratione dignus fuit, in omni disci-
plina genere versatus, sed physica maxi-
mè studij excellens, quod genus et anti-
quus est, et multorum præclara ingenia
exercuit.

πυρίων καὶ Ἀρκεσίλαος ἀρκεσίλωσαν τὰς συνθή-
κας, ὡς ἔθετο Δαίππος ὑπὲρ Ἰραίου, καὶ μὴδὲν
ὀφειλῆται μῆτε λαμπυριῶνι, μῆτε τοῖς λαμπυ-
ριῶνος κληρονομοῖς, ἀλλ' ἀππλάχθω παύτως
τοῦ συμβολαίου. δότωσαν δ' αὐτῷ καὶ οἱ ἐπι-
μεληταὶ ἀργυρίου πεντακασίας δραχμῶς, καὶ
τῶν παιδῶν ἓνα, ἂν ἀνδοκίμῃ Ἀρκεσίλαος,
ὅπως ἀνὰ πολλὰ συμπεπονηκῶς ἦν, καὶ παρε-
σχήμενος χρεῖας, ἔχῃ βίον ἰκανόν, καὶ εὐσχη-
μον ἢ ἀφίμῃ δὲ καὶ Διόφαντον ἐλεύθερον,
καὶ Διοκλῆα, καὶ Ἄβου. Σιμμίαν δὲ ἀποδί-
δωμι Ἀρκεσίλῳ. ἀφίμῃ δὲ καὶ Δρόμονα ἐλεύ-
θερον. ἐπειδὴ δὲ παραγένηται Ἀρκεσίλαος, λο-
γισάσθω Ἰραὸς μετ' Ὀλυμπικῶ καὶ Ἐπικράτους,
καὶ τῶν ἄλλων ἐπιμελητῶν, τὸ γεγονός ἀνάλο-
μα εἰς τὴν ἐκφοράν, καὶ τὰ ἄλλα τὰ νομίζο-
μενα. * τὸ δὲ περὶ ἀργυρίου κομισάσθω Ἀρκε-
σίλαος παρὰ Ὀλυμπικῶ, μὴδὲν ἐνοχλῶν αὐτὸν
κατὰ τοὺς καιροὺς καὶ τοὺς χρόνους. ἀνάσθω δὲ
καὶ τὰς συνθήκας Ἀρκεσίλαος, ὡς ἔθετο στρα-
τώνος πρὸς Ὀλυμπικόν καὶ Ἀμενίαν, τὰς κειμένας
παρὰ φιλοκράτῃ Τισαμένου. τὰ δὲ περὶ τὸ μνη-
μεῖον ποιῆτωσαν ὡς ἀνδοκίμῃ Ἀρκεσίλῳ καὶ Ὀ-
λυμπικῶ καὶ Λύκωνι. καὶ αἰδε μὲν εἰσὶν αἱ φε-
ρόμεναι αὐτοῦ διαθήκαι, * καθά που συνηγαγε
καὶ ἀρίστων ὁ εὐκλείδης. αὐτὸς δὲ ὁ στρατῶν ἀνὴρ
γεγονός (καθ' ἅπερ καὶ ἀναδεδίχεται) πολλῆς
τῆς ἀποδοχῆς ἀξίος, διατριβῆς ἐν παντὶ λόγων
εἶδει, καὶ μάλιστα γὰρ ἐν τῷ καλουμένῳ φυσικῶ,
ἕπερ εἶδος ἀρχαιότερόν τε καὶ σπουδαιότερον.

12 Καθά που συνηγαγε καὶ ἀρίστων ὁ εὐκλείδης] Quis | ἴστων ὁ Κίτιος. de duobus Aristonibus Chio & Coo-
ita loquitur: Non adest quin scripserit Diogenes, A- | alibi annotamus. Idem.

LYCON. ΛΥΚΩΝ.

65 * Succesit ei Lycon Ashtyanactis filius
Troadenis, vir eloquens, quique edu-

Τούτου διεδέξατο Λύκων Ἀστυανάκτος, 65
Τρωαδῆς, Φραστικός ἀνὴρ, καὶ περὶ

1 Hic Lycon] Lyconem peripateticorum scholæ
præfuisse tradit Athenæus, auctore Antigono Casyltio
lib. xii. pag. 171. his verbis. καὶ Λύκων ὁ περπατη-
τικός, ὡς φησὶν Ἀντιγόνης ὁ Κασυτιεύς, κατ' ἀρχαίαν
ἰδιότητα πρῶτος ἔσκε τῆς Ἀθήνας. & paulo post.

ἄστων δὲ καὶ τοῦ περπατῶντος πρῶτος, ἰδίᾳ τῆς
φίλων· ἀνακρίσει καὶ πολυτελείᾳ πολλῶν χρόνων.
& que sequuntur: ex quibus superbia, & hominis
sumptus intelliguntur. De quo etiam apud Cicero-
nem lib. III. Tit. quærit. quid illa Lyconis, inquit.